

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

Helyben hazhoz fordítva:	
Egész évre	12 frt.
Fél évre	6 frt.
Negyed évre	3 frt.
Egy hónapra	1 frt.

Vidékre postán küldve:

Egész évre	14 frt. — kr.
Fél évre	7 frt. — kr.
Negyed évre	3 frt. 50 kr.
Egy hónapra	1 frt. 30 kr.

Hirdetések helyben ártandók.

Szerkesztőség:

Kazinczy-utca 1. szám, földszint balra.

Bérmertelen leveleket csak ismert kézzel fogadunk st. Kéziratokat vissza nem küldünk

Kiadóhivatal:

Kazinczy-utca 1. szám, földszint balra.

Hirdetések díjszabása szerint.

Egyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnap után 3 kr.

Kérjük a vidéki előfizetőinket, hogy az illető postahivatalnál az előfizetést idejében annál inkább szíveskedjenek megújítani, mer különben a postahivataloknál az új első napjában rendszeren bekövetkező torlódás miatt a lap küldése fennakadást szenvedhet.

A hitelszövetkezetek.

Budapest, január 4.

(t-h.) Országos nagy szociáliszt csinált a „budapesti első magyar általános hitelszövetkezet” cím alatt fosztogató banda szétrobbantása és vezető egyéniségeinek bebörtönözése.

A lapok ez alkalomból sokat írtak a hitelszövetkezetek ügyéről, — s fájlalni kell a gyors termelés szükségét, mely a napi sajtó irói kiszolgálásával jár; mert csak a cikkírás gyorsaságának a kényszerűsége akarjuk okolni, azon felületességért s részben alaptalan s helytelen megítélésért, melyben a szövetkezés eszméje részeseült.

A mostani anyagelví korban mindenki inkább hajlandó a bizalmatlanságra, és országos kár lenne abból, ha e rablóbanda miatt bizalmatlanság támadna azon üdvös eszme megvalósítására, melynek ürügye alatt fosztogattak. A „kis emberek” kis gazdák és iparosok vehetik ez eszme megvalósításának legnagyobb hasznát s azért a néppel érintkezésben levő értelmiségnek emberi s hazafias kötelessége, a népet ez ügyről felvilágosítani.

Pénz- és hitelkalmitásokkal küzdő országokban az alsóbb osztályok a töké uralma alatt nyögnek, a gazdasági és iparválság szűkké teszi a keresetet s egyes embernek csak ritkán sikerül, hogy sorsának javítására takarékpénztári tőkét rakhasson garanként össze. Személyi hitel ily kis emberek számára sehol sincs; a kis gazda még csak szerezhet valahogyan s járatlansága folytán még fokozottabb költséggel jelzálog-kölcsönt, (s ez is legtöbbször romlását idézi elő) de ki kölcsönözne még a legbe-

csületesebb, szakmájában legjáratosabb és legszorgalmasabb iparosnak is, boltjárja, műszereire és — szakálára?

Azonban a mire nem képes az egyes, azt játszva valósítja meg ezerek szövetkezése: heti krajczárbevételekből észrevétlenül szaporodik meg a szövetkezetek tőkéje, a melyből érdem s jogosultság szerint nyer kivélgitést ugyanazok személyi hitel-igénye: a szövetkezők maguk bírálják személyes ismeretség alapján a hitel igény jogosultságát s egymással vállvetve biztosítják az összegyűlekezett közös tőkének megmaradását s gyarapodását. A németországi Raff-Eisen-féle községi hitelszövetkezetek csodát műveltek e közös töké gyűjtési hangya-munkával, melynek nyomán száz meg száz község és város polgársága lett gazdagga.

Magyarországon, mely csakugy nyög a pénz, gazdasági, ipari- és hitelválság alatt, hol a becsület munká minden ága siker nélkül tengődik, szintén belátták a közjót szívkön viselő államférfiak, hogy a nép teljes elszegényedését csak ily hitelszövetkezetek alapításával lehetne megelőzni. Imitt-amott már meg is kezdtek az ily hitelszövetkezetek alapítását s lesz is azoknak helyes kezelés és kitartás esetén sikere. De Pestmegye példája, mely a maga területén alakult szövetkezet pénztárát kölcsönképpen ötvenezer forinttal dotálta, egymagára maradt s kétkedünk benne, hogy ily hathatós segítség nélkül még idején fog-e nyilatkozni a közös szövetkezeti tőkegyűjtés üdvös eredménye s megakadályozhatja-e a népvagyon rohamos pusztulását?

Hogy a szövetkezeti tőkegyűjtés eszméje nálunk is megteremhesse a maga üdvös gyümölcseit, arra csak egy mód van s ez az: ha az ország valamennyi vidékein jönnek létre ily hitelszövetkezetek s azok erős kapcsolatban központosítottak egy tekintélyes férfiak vezetése alatt működő fővárosi főhitelszövetkezeti intézetben. Képzelnék el csak, rövid idő alatt mily hatalmas lehet egy ily intézet, mely az

egész ország ily szövetkezeteinek tőkegyűjtését vezeti s az egész ország felett áttekintéssel bírván, a közös tőkének termékenyítő folyását oda irányozza, ahol arra a legnagyobb szükség van — az egyes vidéki szövetkezeti fiókintézetek autonómiájának és szükségleteinek tekintetbe vételével! Egy ily országos takaré- és hitelszövetkezetünk már van, a „gazdák s iparosok szövetkezete”, mely rövid fenállása óta a szakavatott vezetése alatt már nagy eredményeket mutat fel s melyet ép azért dicsérettel emelünk ki. Ilyenemű szervezettel szemben alaptalannak és tájékozatlanságból eredőnek tünk fel egy fővárosi lap azon szellemes lenni akaró tamaskodása, hogy: „Budapestben hogyan lehetne megítélni a miskolci csizmadia vagy veszprémi szabó váltójának jó-ságát? Váptalan azért, mert ama váltó felett amaz iparosokat ismerő miskolci vagy veszprémi fiók vezetőse mond a központban egyedül irányadó ítéletet.

Sajnos, hogy lapjainkat a magas politika foglalja le egészen és hasábjából semmi sem jut e legsajátabb néperdek ápolásának. Sajnos az is, hogy a nagy töké a kis emberek e sürgölődéséit irigy szemmel nézi, mert azt — egészen helyesen — az ő zsar-nok érdekei és önző uralma elleni védekezésnek tekintti, és sajnos végül, hogy egynemű lapoknak a központosított szövetkezés iránti hideg hallgatása, egy részt a nagy tökével való benső viszonyaira vezethető vissza. Fájdalom, ez nálunk is így van, de némi vigasztalás, hogy másutt is így volt és azért sem irigység, sem agyonhallgatás az életrelvő eszme megvalósulásának nem arthatott. Csak ügy-buzgó lelkes vezetők kellene, s az nálunk is meg fogja teremni üdvös gyümölcseit a népvagyon mentésben és gyarapításában.

Magyar miniszterek Bécsben. Bécsből jelentik január 4-iki kelettel: Tisza miniszterelnök, Fejérváry br. honvéd. miniszter és Tarkovics és Wekerle ál-

lantittrók ma reggel ide megérkeztek. Tíz órakor Tisza miniszterelnök — magyar díszben — megkezdte látogató körútját az itt tartózkodó főhercegeknek az évforduló alkalmából. A miniszterelnök először hosszabb magánkihallgatáson Albrecht főherceg által fogadtatott. Fejérváry br. honvédminiszter a délelőtti folyamán Bylandt gr. hadügyminiszterrel és Welseheim br. honvédelmi miniszterrel hosszabb tanácskozást tartott. A magyar miniszterek még holnap, esetleg pénteken is Bécsben maradnak.

Tisza Kálmán miniszterelnök — mint a „Bud. Corr.” Bécsből jelenti — délelőtti még Károly Lajos főherceg által fogadtatott. Délben a miniszterelnök hosszabb ideig értekezett Károly gr. közös külügyminiszterrel s délután 1-től 3 óráig Dunajewski pénzügyminiszterrel a szeszadó-reform meg néhány meg nem állapított részlete s némely egyéb közös ügyekre vonatkozólag. Este Tisza miniszterelnök ebédre volt hivatalos Vilmos főherceggel.

A király adományozásából egyházi javadalma élvező román és görög kath. főpapok halála után, a javadalmi törzsvagyonnak a hagyatéki tömegből való kiegészítésére és elkülönítésére, az 1881. évi LX. t.-cz. 109-dik §-a alapján — az igazságügyi, valamint a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterek által az 1883. évi április hó 10-én 13.249. sz. a. ki-bocsátott szabályrendelet 34-ik §-a értelmében — a vallás- és közoktatásügyi miniszter elnöke-lete által alakított vegyes bizottság tagjaivá az 1888. év tartamára:

az igazságügyi miniszter, a vezetés alatt álló miniszterium részéről: Hilóczy Béla miniszteri tanácsos;

a királyi kuria részéről: Balásy Antal és Jannóczy Lipót kuriai bírákat;

a pénzügyi miniszter: Angyal József osztálytanácsos; végül

a vallás- és közoktatásügyi miniszter: Bónay Ferenc miniszteri tanácsos, közalapítványi kir. ügyigazgatót nevezte ki.

A helyzet. Bécsből írják a „Pester Correspondenz”-nek: „A daganat”, mely Európa gégyébe hónapok előtt befészkelte magát s azt gólyos háború előtt árnyával vette körül, a mennyiben légozópeességét megsemmisítéssel fenyegette, a berlini nagy műtő által immár extirpáltatott és a diplomáciai szaktudósok vizsgálódása alatt van jelenleg, a kik hivatra vannak az álképződmény valódi természetét megírni. Szokás szerint eltérnek egymástól a szakértői vélemények, míg némelyek kel-

még kaczerabban kandikálnak ki közös fürtei.

A toillete tehát délutánra marad, míg ezt az időt máskor férje szobájában szokta elcsévegni a telete kávé mellett. A férj kissé unalmasnak találja az egyedül létet, kávéháza kezd járni.

Kis felesége könyezve veti szemére elhanyagoltságát.

— Maga kényszerít reá! Eddig nem voltam kénytelen ebédutánonként magamban maradni, a mit megengedi, ha nem is fogok folytatni!

— Jó kifogás, hogy kávéháza járhason! Arra telik pénze, de szakácsnőre nem! A férj nem felel. Nem akarja hangulatát elmergesíteni.

Megnézi már egyszer feleségét gazdaszszonyi működéésében.

Egett pecsenyészagra nyit be a konyhába. Az asszonyka nincs benn... Bemegy a szobába.

Csakugyan ott van, tőrülget.

— Hát hol van a ceseléd?

— Elment.

— Elment, hova?

— Elküldtem valahova? ... az asszony zavarba jön és elpirul.

— Dehát addig kiint összeég minden lelkem, míg magá it szorgalmatoskodik!

— Talán délutánra unaradjon a takarítás?

— Nem, de azt elvégezhetné a ceseléd is. Miért fizetnek neki 9 frtot?

— Az igaz. Jobb lesz egy 5 frtot fogadni, ugye?

— Dehogy... dehogyl! ... a vilá-gért sem! hát hol marad az a leány ilyen soká?

Nem kap feleletet, mert épen előző a ceseléd, s felesége aiet ki a konyhába, ne-hogy az ügyetlen elarúlja férje előtt, hogy hol járt.

A méltóságos asszony azt izeni, hogy a malacot nem szokták megnyuzni, hanem kopasztani!

Es ez így megy minden délelőtti. Megra-katik a tűz... kezdik az ebédet készíteni, de a készültést megelőző stádiumban egy-zerre megakad minden, nem tudják tovább mit kell, hogy kell, se szakácsné, se az asz-szony!

— Menj hamar és kérdezd meg a ma-mától, a mig a küldöncz elrohan és oda jár,

lemetlen, de különben ártatlan daganatokat ismernek fel, mások a legrosszabb indulatu, gyógyhatatlan rákot találják meg. Szerencsére reményleni lehet, hogy a beteg testalkata, életereje s ellenállási képessége oly hatalmas, hogy a daganatot, mégha az a legrosszabb fajnak közül volna is, visszaképződésére kényszeríteni, abszorbeálni fogja véres mótét nélkül. A csárnák a körülötte történő gyalázatos üzemek felett nemcsak a szeméi nyitak fel, hanem a szíve is és legközelebb megéss bizonynyal megteendő a már egyszer jel-zett tüntető békenyilatkozatot.

A bizalmatlanok.

Arad, január 5.

Az ausztria-magyarországi polgárok két sajtósága fogja megnehezíteni államférfiainknak a kormányozást, az osztrák-magyar-monarchának a nyugodt és becsületes existenciát: a csüggettegek és kedvetlenek. A távirati irodán megessett egy szerencsétlen lapszus felett — a miniszterelnök új évi beszédjének távirati széküldésénél a „nem” szócska kihagyása által, a miniszterelnök úgy lett feltüntetve, mintha ő is a világ-helyzet pesszimiztikus megítélői közé tartoznék, holott Tisza ujévi beszédjében a pesszimizmust tudvalevőleg, a legerősebben ostorozta, — a bécsi börze éppenséggel páni ijedelembe esett és a vezérpapírok alig javult árfolyamait egyszerre halomra döntötte. A tisztelt milliomosok s kik azok szeretnének lenni, némi lélekjelenlét s a mondatban való jártasság mellett Tisza beszédjének egész szerkezetéből könnyen kivethették volna, — jegyzi meg a „Pester Correspondenz” — hogy nem Magyarország kormányelőke volt pesszimiztikus hangulatban, hanem csak holmi svihák irnokoscka volt lusta gondolkodni mámoros fejével. A bécsi tőzsde jó urai azonban már az egyszer nem „csinálnak” sem lélekjelenlétben, sem nyelvérvékben s ha a legnagyobb ostobaságot találják is eléjük, azt jajveszékés és fogva-czogtatás közt rögtön lenyelik, ha távirati uton lett hozzájuk juttatva.

A gyöngé szívű tőzsdelátogatók-

késégsbeveve tapasztalja urnője, a kifutá-sok... elégeések rém epizódjait.

— Ezt én tovább ki nem állom, — ki-ált föl végre az ebédnél hevesen.

— De én se! replikáz a férj s ismét kitarja panaszolt keblét az asszonyka a mama előtt. Ezuttal a tanácsos urhoz apellálnak, aki is indítványozza, hogy legjobb lesz, ha a gyere-kek hozzá — ő méltóságúkhöz — járnak enni, meg Olga megtanul főzni, vagy ami kívána-tosabb volna, vejét előléptetik, s lehet ismét szakácsnő tartani.

De ugy lön, a miként beszéle. A férj ter-mészetesen beleegyezett, semhogy otthonában csak kellemetlen jelenetek, zavar, rendetlen-ség, panasz várja.

S jarnak a méltóságos papához délben és este. X. Y. gondolkodik a családi élet de-finicziója felett s nincs tisztában vele, hogy csakugyan házas ember-e ő?

A nőcske nyugodtabb, mióta nem folytát tekintetes életmódot, s már kitalálta, mivel fogja megjelni férjét perenapján.

Egy értekezést fog írni, melynek címe: „A nő a családi életben.”

A bolond-hidja.

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tárcája. —

Meglátogatlak téged, igénytelenségemben oly kedves falusi világ...

Emlékembe hozom nyájás örömidet, melyket kész szíved osztánál meg az egész vilá-ggal, a néma fájdalommal, melyeket féltéke-nyen őrizsz idegen keblektől, melyeket csak önfájd ismerhet meg.

En fiad vagyok! ... Boldognak érzem magamat, hogy onzó város helyett szerény pusztán, a természet anyáolén születtem. Mily kedves is vagy nekem édes... imádozt szü-lőföldem.

A te egeden láttam először ragyogni a napot, lombaid közt hallám szólni a csaló-gányt, réted virágaiból fűztem először koszo-rut, s patakod partjánál, szomorú fűz alatt izlettél meg lelkemmel a menyország üdvét, az első szerelmi csók...

Mily jól esik egy kissé is ábrándoznom, ne mondjátok, hogy unalmas vagyok, gyer-mekkori képeim lebegnek előttem, oly édes elmerengni rajtok és lelkemnek oly jól esik tudni, hogy van valaki, ki e sorokat részvét-el olvassa, vagy legalább megbocsájt annak, ki vissza gondol a gyermek évekre.

Az „ARADIKÖZLÖNY” tárcája.

(Január 6.)

Kérdezd meg a mamától

vagy:

A miniszteri tanácsos ur leánya.

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tárcája. —

— Márki Gabriellától. —

„X. Y. eljegyezte Faludi Arpád min. tanácsos ur bájós és széllémes leányát Olgát...” mondja a Hymen-rovat.

- Szép leány!
- Okos leány!
- Jól zongorázik!
- Csinos hangja van!
- Kitünően tánczol!
- És milyen elegans a megjelenése!

Valóban boldog ember az az X. Y. aki egy ily — ennyi kedves és szép tulajdonnal felruházott remény leány! magának mondhatt! És X. Y. aki fogalmazó a miniszterium-nál, s határozott reményeket táplál leendő apósa közbejárása folytán az előléptetésre — szintén ezen a véleményen van; (ámhár azt állítja, hogy kevéssel eljegyzése előtt nem a legszerelmesebb nyilatkozatot tette a szép Olga felől, mert még nem tudta, hogy hoz-mánya van!)

Gyarló, kishitű pesszimisták! ... akik oly süttér szímben látják a világot... s a boldogságot, szerelmet kétségbevonják; hát nem látják azt a mennyi boldogságot, ami e két boldog lény szeméből sugárzik, midőn azokból a legédesebb, legszerelmesebb gondolatok olvaasák ki kölcsönösen; pantomi-nis, ami egy harmadik előtt érthetetlenebb, mint a pyramisok hierogliphái!

A szerelmei titkos vőlegény gyön-géden szorítja forró kezét közé újra meg újra azt a kis kacsót.

— Enyém tehát! ... Valóban az enyém! S-suttognak... mosolyognak... mosolyog-nak egyre. Nincs boldogság? ...

A tanácsos ur, ki bokros érdemei jutál-mául a Lipótrud II. keresztjét is viseli, nével egyútt mindent megtesz, hogy a fényes esküvő méltó kerete legyen a méltóságos ara-ünnepek hódító valójának.

A templomban pattognak az észreve-tetek.

— Menuyi hozománya van a szép Ol-gának?

— Nem sok. Pár ezer forint.

— No hisz annak a fels ráment a kelen-győre meg az esküvőre.

— Azt hiszem okosabb lett volna keva-sebb fényűzést kifűjteni, nehogy felkopjék az álla a fiatal párnak, a mézes hetek után.

— Majd kisegit a méltóságos taná-csos ur.

Az ifjú pár visszaérkezik a nászútról. Lám! lám... megbuktak a rossz nyelvek, akik elég profánok voltak X. Y.-ról azt állítani, hogy érdekből vette el a „bájós és szellem-s” Olgát s ez majd kiábrándul boldog illu-sióiból...

Ime már hat hetes házacos és még min-dig a ragyogó boldogság sugárzik arcaikról, még mindig mosolyognak és mosolyognak. A férj még mindig oly gyöngyden csókol-gatja kis felesége kezét, mint vőlegény korában.

Tulajdonképen most kezdődik az igazi boldogság!

Csak most — saját elegáns kis otthoná-ban — tudja igazán kifejtani szépségét a báj-os asszonyka... mikor halványkék csipkés pongyolájában szerelmesen fonják át karjai a férj vállait s mosolyogva állapítja meg a napi programot; először is mik a kedvencz étel-lei lelkem?

Jó feleség. Először is ezt tudakolja ki, hogy a férj meghatva „mókuskája” gyöngéd figyelme által, könnyebben beleegyezék, hogy a színházban bérletjüket legyen, s hogy csak e gy e t l e n e g y bába elmenjenek stb. stb.

Természetesen mind-n megígértetik; s a nőcske elragadtatva férje engedékenysége ál-tal, boldogan tervezget, és tanakodik délelő-tönként, mikor férje hivatalban van, valami nagyobbserű és kellemes meglepetésen név-napjára. (Ráér, mert 15 frtos szakácsnét, és 7 frtos szobaleányt tartanak.)

Történik azonban, hogy elfogyott a ho-zománya, és a férj azon veszi magát észre, hogy tárcájában csak fizetésének ritka bank-jegyei gyászolják elpartolt társaitak.

A szobaleány megy. A szakácsné is meg-y. Jön helyette „ceseléd” 9 frtért, a ki miuden-bez ért, de semmit sem tud.

Az asszonyka kénytelen a menüket ön-maga összeállítani, a mi borzasztó dolog annak, ki ilyent még sohasem próbált.

Ah!... ha ez minden volna! de el-rontott ebédek kerülnek az asztalra; a férj udvariasságának, gyöngédségének vége; elé-

gedetlen megjegyzéseket tesz, sőt hallatlan! személtványásokat is tesz kis feleségének.

A menyecske sir... Haza megy pa-naszkodni. A mama megbotrunkozik veje vak-merőségén, aki úgy látszik azt köve-telné a feleségétől. — egy miniszteri tanácsos leánytól, hogy f ő z u i tudjon! Az asszonyka fel is pattan, háta mögött érezvén a nehez — orvasságot, a mama képében, — mikor férje tanácsolni merészkedik neki, hogy néz-zen utána maga, és segítsen egy kicsit a ház-tartásban.

— Nem arra revelték, hogy szakácsné vagy szobaleány legyenek! Vette volna el va-lami purris kereskedőnk a lányát.

— Lelkem én nem bánom, ha maga mel-lettem, — a ki csak szerény, tekintetes ur va-gyok, — is megmarad méltóságos asszonynak, de akkor kérjen reá pénzt a méltóságos papá-tól és mamájától, mert az én fizetésem csak tekintetes háztartást bír fedezni.

— No! csak ez kellett meg! hogy a házi béke felbomoljon! ... Zokogva rohan a nőcske a házszobába s felöltözik. Ezt csak meg kell mondani a mamának! Már keztyű-jét gombolja, s könyvei még mindig hullanak.

A mama ugylátszik maga is belátja, hogy ehhez az „uri, finom, méltóságos” neveléshez csakugyan több hozomány is kellett volna adni, mert egyszerre hitvestársi köteleessége-ről kezd példálózgatni.

— Most már a mama is ellenem beszél! Oh ez az élet! Mennyi szenvedés, lemondás az asszony élete! Jó, tehát f ő z u i fogok! s elfoglalja új birodalmát igéző pongyolái egyi-keben.

Valjon túl fogja-e élni e z t? Ezt az ala-csony foglalkozást? ... ezt a konyhaleve-gőt? ... Ah! ez az étel szag! ez a gőz! egy férfi szeszélye miatt, így lealacsonyítani magát! — minden pillanatban befut a szo-bába, magához térni, nehogy elajuljon. Ez-által kifut a levegő, összeeg a rántás... stb. stb.

A férj lenyelt hősí önfeláldozással a va-lóban felismerhetetlen inkognitóban feladott fogásokat. Nem szól... nem kritizál... hisz a kezdet nem lehet máskép!

De az asszonyka csak nem akar haladni a tudományban, pedig tönkretette már va-lamennyi pongyoláját s a férjnek csakugyan rosszul esik az eddig oly elegáns, bájós, üde asszonyka elhanyagolt külseje. Mert néha megtörténik, hogy az ebédig nem ért még rá festülködni s a kaczer kis csipkefűzőtől alól

még kaczerabban kandikálnak ki közös fürtei.

A toillete tehát délutánra marad, míg ezt az időt máskor férje szobájában szokta elcsévegni a telete kávé mellett. A férj kissé unalmasnak találja az egyedül létet, kávéháza kezd járni.

Kis felesége könyezve veti szemére elhanyagoltságát.

— Maga kényszerít reá! Eddig nem voltam kénytelen ebédutánonként magamban maradni, a mit megengedi, ha nem is fogok folytatni!

— Jó kifogás, hogy kávéháza járhason! Arra telik pénze, de szakácsnőre nem! A férj nem felel. Nem akarja hangulatát elmergesíteni.

Megnézi már egyszer feleségét gazdaszszonyi működéésében.

Egett pecsenyészagra nyit be a konyhába. Az asszonyka nincs benn... Bemegy a szobába.

Csakugyan ott van, tőrülget.

— Hát hol van a ceseléd?

— Elment.

— Elment, hova?

— Elküldtem valahova? ... az asszony zavarba jön és elpirul.

— Dehát addig kiint összeég minden lelkem, míg magá it szorgalmatoskodik!

— Talán délutánra unaradjon a takarítás?

— Nem, de azt elvégezhetné a ceseléd is. Miért fizetnek neki 9 frtot?

— Az igaz. Jobb lesz egy 5 frtot fogadni, ugye?

— Dehogy... dehogyl! ... a vilá-gért sem! hát hol marad az a leány ilyen soká?

Nem kap feleletet, mert épen előző a ceseléd, s felesége aiet ki a konyhába, ne-hogy az ügyetlen elarúlja férje előtt, hogy hol járt.

A méltóságos asszony azt izeni, hogy a malacot nem szokták megnyuzni, hanem kopasztani!

Es ez így megy minden délelőtti. Megra-katik a tűz... kezdik az ebédet készíteni, de a készültést megelőző stádiumban egy-zerre megakad minden, nem tudják tovább mit kell, hogy kell, se szakácsné, se az asz-szony!

— Menj hamar és kérdezd meg a ma-mától, a mig a küldöncz elrohan és oda jár,

nál nem sokkal jobb, sőt talán rosszabb a kedvetlen politizáló. Senki és semmi nem képes őket megnyugtatni, a legtisztább béketejében is találunk egy szál háborus haját. Nekik Tisza nagyon is határozatlan és kitérő volt újví beszédjében; hogy ötkecsak félig nyugodtabban és békésebben hangolja, írásba foglalt, pécsetes, jó kezesekül elfogadható tanuk hiteseletti aláírásával ellátott biztosítási kötevényt kellett volna kiállítani s mi sem áll érte jót, hogy még akkor is nem maradt volna-e vissza keblükben a kedvetlenségnek egy szelid vonása. Oly emberekkel, kik nem akarnak megnyugtatni, kik fáradhatlan önkínzással mindenben és mindenben csak a rosszat keresik, és a jót, még ha kézen fekszik is, ignorálják, nem lehet kijönni s helyesen teszi a miniszterelnök, hogy figyelemre nem méltatja őket és dörmögésükkel nem törődve, egyenesen halad a maga útján.

És ő a maga útján a kívánt célhoz fog jutni. A béke reménye emelkedik és minden nap új jeleit hozza annak, hogy közel van a békeeszmé teljes diadala. Nem törődve a csüggettekekkel és kedvetlenekkel fogja Tisza Kálmán a pénzügyi orvoslás nagy művét folytatni és a béke felsarjadó vetését nem fogja véres háború felülni.

A munkácsi körületben — mint már jelettük — megindult a választási mozgalom s a választók egy része György Endrét léptette fel, a másik rész Bertalan Pál jelöltsége mellett indított mozgalom, minthogy azonban Bertalan Pál a jelölést el nem fogadta, a legújabb jelölt Pál Endre tiszabíró.

Az új lementő fegyverek. Mint a „P. Lloyd“-nak írják, a újdék (brünni) hadtest már a múlt hónap közepé óta teljesen el van látva Mánlicher ismételt fegyverekkel (1886 minta) s azóta a kilenczoldos (josef stádt) hadtest felszerelése olyik 11 mm. ismételt puskákkal. A jövő hónap közepéig a hadtest felszerelése is be lesz fejezve. A steyeri fegyvergyár e közben új készülékek felállításával, illetve a meglévő gépeknek 8 milliméteres átalakításával foglalkozik, úgy, hogy azután elkezdhetik a kis kaliberű fegyverek gyártását. Májusban már lesz elég 1887. mintájú kis kaliberű fegyver készre, hogy azokat a bécsi arsenál ártékesre s megkezdődhetik annak a szétosztása; először a második (belső) hadosztályt fogják a kis kaliberű fegyverekkel ellátni.

Sennyey Pál br. Budapestről írják lapunknak: Tíz napig vívott a halállal, tíz napig állt ellen a szikár, majdnem átlátszó test a megsemmisítésnek, mielőtt átengedte magát a halál nyugalmának. Passzív volt a kikerülhetetlen ellen vívott ezen lételem, passzív és zajtalan és mégis végig intenzív erővel teljes. Halála olyan volt, mint élete. Földi léte utolsó pillanatáig, utolsó lélegzetének kihallásáig az előkelő, önmagára büszke, visszahúzódó, önmagában koncentrált lény volt, melyet egész életén át oly kifogástalanul nemessen, oly tisztelettel parancsolólag képviselt.

Sennyey Pál báró a magyar konzervatív arisztokratizmus legbágyzottabb megtestesítője volt, mely valaha állami életünk színpadán megfordult; de éppen ezen alak és lényegheii tökéletesség miatt bírta a haza történelmével

Úgy szerettem szétnézni a láthatáron, mikor a kelet nap bukott elő fényes sugarával, elkezdő kora énekét a pacírta, ragyogtak a harmateppek a virágokon, messze ellényllett az egyszerű templom csillámú tornya, s ha a harang buskomoly hangját hallottam, le kellett vennem kalapomat, hogy imádkozzam; oly ünnepélyes, oly szent színezet ömlött el körülöm minden, azt hittem a virág, a falevél, a fű, szóval minden imádkozik.

Vagy ha az ég a földdel esatába szállt s az eget a csillagok helyett sötét felhők foglalták el, nem leheté mászt hallani, mint hargagos dörgést, miközben a villámok cikiztak ide s tova a fekete boltzaton, — úgy gyönyörködtem a fergegében.

Visszaidőzem emlékembe állt napjaimat, fájva, de mégis örömmel tekintek vissza, szent előttem minden lelt nap, egyiket az öröm, másikat a fájdalom szentelte meg.

Nem is magamról akarok szólni. De... ismét ez az alak? Nem tudok megválni tőle, mintha multambor tapadt volna, szüntelen előttem látom, éjjel és nappal, ébren és álmainban. Fájalmas vonásaival, zavart szemével; ősz hajszálai az ég felé állanak, lezében olvaó, imádkozik, ott ül egy hid karfáján, elfut a rétre virágokért, azt a vizbe szórja. Nem akar senkit kereszttelárasztani a hidon, ha csak azt nem mondja: „Temetére jön...”

Egyszer látam s nem bírom elfeledni. Ki lehet ő? Miért imádkozik? Miért szór a vizbe virágokat?

Utam egyszerű falu visz keresztül. Egy félig jó állapotban lévő házba téttem be. Fénytelen butorai csak a legszükségesebbek kelt kelt fedezték. A tisztaság s szegénység párosult.

A szobában egy kis asztalkán van a szent írás, felette a megváltó feltámasztott képa, nem messze ettől egy felhőben szép olajfestmény, mely női alakot ábrázol.

A szoba közepén a kép fel fordulva öreg ember ül. Lenni lehet, hogy sokat szenvedett. Hajtan s falu ak egyik birtokosa; szegényedett. Nemcsak a kis háza is el fogják tölteni, miniat nem marad más szegényekhez hátra, mint a koldulás.

Rokonai nem segítene rajta pedig nyomorát ragyogtat nekik koldúsága; áll-pota kőreghesett s mégis nyugodtan néz a képra, úgy gyönyörködik benne, mintha reá nézne más nem is létező a világon... szemében néhány könnyecske rezeg.

A kép leány! A szegény aya egyetlen

oly szorosán összekapcsolt működésének, kezdőtől egész végig teljes tiszteletét, sokszor szívélyes elismerését még legmérészebb politikai ellenesének, még azon férfiaknak is, kik kemény elvi tusában álltak vele szemben. A nemzet tulajdonképpeni zömtermeszetesen nem érte őt meg, nem volt képes a magyar államiság és társadalom felől alkotott absztrakt, majdnem avult nézetét fel fogni, ő soha sem volt népszerű. És mégis — írja a „Pester Correspondenz“ — báró Sennyey Pál felvilágosított kezdeményezésére, eloquens szószólására kell visszavezetni a modern Magyarországon éppen a legbágytobb, hatásában legmaradandóbb reform eredetét: a konzervatív arisztokrata eszmék ideális képviselője volt az, ki nyíltan és tartózkodás nélkül elítélte az azzai közigazgatást és gyújtó szónoklatban kelt síkra az állami adminisztráció mellett, minősített s kinevezett hivatalnokokkal. E reform eddigéig csak első felében vitetett ugyan keresztül, de nem tarthat már sokáig és teljes diadalt fog kivívni a haza údvére és javára. A főrendiház pedig, melynek a megboldogult legfőbb díszai közé tartozott mindig, élte utolsó éveiben mint elnök a forma, a szellem és a jellem előkelőségében világitott előtte, Sennyey Pál bárót soha el nem muló pietásteljes emlékezetében fogja megőrizni s elnöködségének arany könyve legfényesebb lapját szentelni.

Nem volt ő, hogy a Falk Miksa által, a képviselőház mindenki által tisztelt elnökéhez intézett újví beszédjében használt kifejezéssel álljunk, hatalmasan előre rohanó gőzmozdony, hanem megfontoló s erősen visszatartó fékző; rohanó korunkban mindig igen hasznos, nem ritkán éppen életmentő. Passzívítása nem volt konokság, a mire a nemzetnek valóban szüksége volt, a mi lényének, sajátosságának, természetes fejlődésének megfelelő, soha meg nem tagadta. Valamint a vallás tekintetében jámbor hívó volt, de nem szelota, egy a politikában is szigorúan konzervatív volt, de reakciónárius soha. A magyar nemzet Sennyey Pált tiszteleteljes emlékezetében fogja megőrizni.

A háborúról. — január 5.

Addig is, a míg a háborus hírek teljes elpoványosodását jelentenők, felemlítjük a német kancellár lapjának azon megjegyzését, hogy a legutolsó huszonegy óra alatt a helyzet — javult. Nem lévén beavatva a berlini kabinet titkaiba, tudomásul vesszük e kijelentést, de mégis kégyteleneleg vagyunk azt is konstatálni, hogy a mikor nyilvánvalónak látjuk azoknak a félreértéseknek, vagyis inkább félrevezetéseknek elenyészését, a melyek eddig a pétervári és berlini kormányok között a kölcsönös bizalom alapuló érintkezést sokáig megnehezítették, sőt majdnem lehetlenné tették, ugyanakkor ragaszkodnunk kell a már többször kifejtett nézetünkhöz, hogy még eddig semmi nyomát sem láttuk annak, hogy Oroszország felhagyott volna az azzal a gyanus magatartásával, mely főleg rendkívüli elégtelenségeknek hangzottatásában nyilvánult, a nélkül, hogy a kibontakozás mikéntjére nézve tisztán körvonalozott programmal állott volna elő.

A helyzet — legalább látszólag — csak annyiban javult, hogy a császár a hamisítványokat — azok között-tele által — azokká minősítette, a mik, nyilvánosan dokumentálván

gyermekét nézi, mása ugy sinez, benne akar gyönyörködni.

Rövid időre kinyílt az ajtó, csinos fiatal leány lépett be; annyiban különbözött a képtől, hogy szebb volt annál.

Atyja magához ölelte, karjai reszkettek a felindulás miatt.

— Szegény gyermekem! — fohászko-dék fájdalommal, — ha téged látlak, érzem csak, mily rossz szegénynek lenni, nem tudlak magamnál tartani, — szegény anyusom!

— Ne busulj atyám — szölt a leány mosolyt erőltetve, — nézd, itt ez erszény, vedd, fizessük ki belőle adósságodat.

Az öreg elvette, s megpillantva tartalmát, oly keserű nyugalom szállotta meg, hogy Teréz — mert így hívták a leányt — megjéjett.

— Az Istenért atyám! mi bajod? Oly halvány lettél. Te remegsz. Talán nem elég a pénz?

— Edecs leányom, nem akarok eltitkolni előtted semmit, Dávidnak se elég, mivel tartozom, ez összeg. — De légy nyugodt, ha mindenem elveszik, te megmaradsz nekem és én boldog leszek, ha másképp nem lehet, hát...

— Koldulni fogunk, ugy-e atyám? Oh Istenem!

— Nyugodjál meg a végzetben — szölt az aya.

Pár percig esend volt. Mindketten saját gondolataikkal voltak elfoglalva. Egyszerre csinos fiatal ember lépett hozzájuk, valóban fegyverrel. Ez Jenő volt, Teréz vőlege-nya. Ő is pénz volt ebb.

— Nézd atyám, meg lesz mentve, pénz hoztam számokra.

Az öreg megszorítá Jenő kezét s azon keserű nyugalommal szólt:

— Sorozom már elvau határozva, ne akarjátok azt megmásmintani kedves gyermekeim! Ez mind kérsz, de hagyjatok... Jenő hozd el a szentírast, add olvasnak belőle — utol-jára — maga lassan.

hizalmát a német politika ó s z i n t a s á g é b e. — Bismarck herceg újra abba a helyzetbe jutott, hogy közvetítse ama mély ellentétet, mely még mindig változatlanul fennáll Oroszország keleti politikája és az osztrák-magyar monarchia, Olaszország és Anglia részéről idevágólag hangoztatott politikai program között.

Különben is izetlen dolognak tartjuk a „Novoje Vremja“ részéről azt, hogy a mikor örmöt látszik mutatni a felett, hogy a hamisítványok közzététele által a nemzetközi viszonyokból az álnokosság e fékelye kimetszetik, ugyanakkor egy másik, nem kevésbé gonosz hamisítás mérgével akarja alattomosan ama viszonyokat újra megfertőztetni. Ilyen célzattal látunk legutóbbi cikkükben e kifejezésben: „Bécsben jó lenne, ha nemcsak a orosz-magyar, hogy az idő, a melyben a lehetett számítani, immár elmult.”

Igazi muzka gyanúsítás ez. Monarchiánk politikája soha sem számolt az orosz-német félreértésekre. A mit saját érdekeink elengedhetetlen feltétellé élénk szabnak, azt monarchiánk egymaga is meg fogja tudni védeni, ami pedig keleti politikánk tágabb körét illeti, abban a tekintetben mi az érdekelt államok csoportjának csak egy olyan részes tagja vagyunk, mint akár Anglia, akár Olaszország. A keleti politikai programnak idevágó pontjait ezen érdekelte államok akarjuk választve elintézni s Németországra e tekintetben — bár jól tudjuk, hogy ezekre nézve nincs közvetlenül érdekelve — csak úgy számítottunk, mint a loyális szövetséges számit társára, a nélkül, hogy ezt félreértésnek akarnánk benne kelteni, bármely szomszédja iránt.

Az illúziókat és a rémitgetéseket az orosz sajtó osztályrésztel hagyjuk, már csak azért is, hogy a „Petersb. Vjesztim“ egyik utóbbi cikké után, két dologról győződtünk meg. Az első az, hogy a „Ruszkij Invalid“ hírberdt fejtegetéseitől — ugy látszik — épp az orosz közvélemény ijedt meg, a második dolog pedig, a mire a „Petersb. Vjed“ tanit bennünket, az, hogy barátkozunk meg az azzal az eszmével, hogy Oroszország, ha kell, a z s i a i á l l a m l e s z e n.

A „Svjjet“ kijelenti, hogy a v a l d i o r o s z p o l i t i k a i p r o g r a m m a j a jelenleg az egyetértés Auszria-Magyarországgal, hogy a harmas szövetség felbontassék. Ha Auszria-Magyarországgal Oroszországgal komolyan békében akar élni, ajánlatokat tehet, melyeket Oroszország el fog fogadni.

Románia magatartása a helyzettel szemben a semlegeségre szorítkozik. Erre nézve írja a Hava-ügynökség: Bizonyos párisi lapok híresztelik, hogy a helyzet Romániában általában, valamint a király és a parlamentnek a lakosság vagy része által támogatott egyik frakciója között igen feszült; továbbá, hogy Busch-Németség követé, a királylyal folytatott hosszabb beszélgetés következtében Bismarck által Berlinbe hivatott, hogy Németország és Auszria Magyarországgal támadó és védelmi szövetség feunáll, hogy az ország többségeok rokonszenve beavítottan Oroszország felé hajlik, és végül, hogy a kormány Brialmont belga tábornokot az erődök megvizsgálására Bukarestbe hita. Mindezen híresztelések alap-talanok; Busch-német követ nem is hagyta

Az annyira hatott Teréz atyjára, hogy majd elveszté eszméletét. Nem hallotta az uzsorás fenyegetéseit, gyermekei alig bírták hosszas keré-re pár napi várásra bírni.

Teréz elment urához segélyért folyamodni. Jenő pedig az öreg mellett maradt.

Teréz másnap a megkívántó péozzel jött vissza atyjához. Kifizették Dávidot, s vissza tért szolgálatába, anélkül, hogy Jenőnek szölt volna, mily módon szerezte a pénzt.

Z — igen csinos falu, birtokosa báró V. nagyon szép ember, azonban a közvélemény azt tartja: a tiszta arcz nem mutatja mindig a jó szívet is.

Teréz a bárónál volt szolgálatban ki atya azomszedságában lakott.

A bárónak nagyon megtetszett a csinos falusi lány, s láttára gondolatokba merült, de nem merete teréz megszólítani.

A leány épen szobájában találta urát, ki figyelmes szemmel vizsgálta a belépőt, a kis piros cipőbe szorított még kisebb lábakat, melyekről meg kellett vallania, hogy szalonokba se látott szebbeket, a hófehér nyakat, a szende arczot ártatlan kifejezésével s a kis rózsaszín szájat, melyről oly édesen hangzott a szó, oly meghatólag jött a kerés, hogy jólelkű ember egy ceppet sem habozott volna tülhelőleg segíteni őt.

A bárónak olyan kívánságai támadtak, minőket Teréz el nem fogadhatott, atya megmentésére sem.

Szobájába sietett és sirt. Két ut állt előtte. Megtagadni önmagát, szennyet ejteni lelkén, vagy veszni hagyni atyját.

Mégis győzött. Elhatározta magát. Bemenni a báró szobájába, hol ez pénzét szokta volt tartani, az ajtónál vissza akart fordulni, de eszébe jutott szegény öreg atya, ki ha meg nem ment, börtönbe kerül, kihuzta egyik fiókiát, még egyszer elhagyta ereje, ott akarta hagyni, de ismét eszébe jutott szegény öreg atya... a nyomor! — és belenyúlt a pénz közé, kivette a szükséges összeget, becsukta a fiókát s ereje fogyva, tauntorgó léptekkel ment szobájába s ott, lorogott.

A báró egy üvegottól nézte ezt.

Teréz előtt az elővetett bűn most tűnt fel csak teljes rettettségében.

De végre is, a baj megvolt, s most sietett a pénzt atya kezébe juttatni. Azután visszament urához azon szándékkal, hogy addig szolgál, míg bére elég leend vissza fi-

el Bukarestet; Pharekide külügyminiszter a szövetségre vonatkozó valamennyi híresztelést a kamarában megezáfolta. Az ország rokonszenve egyes egyedül a semlegeség mellett szöli; Brialmont tábornok pedig nem hivatott Romániába.

Berlinből ismételtel jelentik, hogy mindazok a hírek, melyek a nagyhatalmak közt Bulgáriára vonatkozólag állítólag folytatott tárgyalásokról szölnak: minden tényleges alapot nélkülöznék. — Az utóbbi hónapok folyamában Ausztria-Magyarország s az orosz kabinet közt egyetlen egyszerű sem képezte e kérdés fejtegetés tárgyát, sőt ezt még csak nem is kezdeményezték egy részről sem.

LEGUJABB POSTA.

— Milán király és a radikálisok. A „Pol. Corr.“ jelenti Belgrádból: A radikális párt küldöttség által köszönetet mondott a párt irányában tanusított bizalomért. Milán király hosszabb beszédében elismerte a radikálisok loyális és korrekt magatartását és kifejezett adott azon meggyőződésének, hogy a külügyi politikát nem szölvábrát, hanem ember szellem fogja áthatni. Minthogy a radikálisok az amneszcia iránti követelésektől, mely a korona jogaihoz tartozik, állítottak, a királyi sajtó akaratából az 1883-iki lázadás alkalmából elítelt egyéneknek, Paschiz kivételével, megkegyelmezett.

— Bismarck a német haderőről. A „Figaro“ szerint Bismarck herceg Sadenberg követésig tanácsoshoz így szölt: Ne engedjék magukat megijesztetni, Németország a leg erős h o g y k é t, s ö t h á r o m o l d a l f e l i s e l l e n á l l a s t g y a k o r o l j o n.

— Meglövöldözött orosz hajó. Pétervári jelentések szerint, Oroszország és Románia közt a legutóbbi időben kellemetlen incidens merült fel, mely a politikai helyzet izgalmai közt észrevétlenül maradt, most azonban a nevezett két állam között diplomáciai tárgyalásokra szölgaltatók ot. Román katonák ugyanis nemrég Bedrasi sziget mellett (Turn-Magureli és Nikopolis között) ráttűzeltek az Aga nevű orosz gőzösrre. Összesen 14 golyót röpítették a gőzösrre. A vétkes katonák ellen folyamatban van a vizsgálat, de a gőzös kapitánya, S a e n i k o v e z z e l n e m e l e g e d e t t m e g, h a n e m k á r p ó l t á l k ö v e t e l a m a k a r ö k e t, m e l y e k e t h a j ó j á n a g o l y ó k o z t a k. H i t r o v o, a bucaresti orosz követ utasítást kapott, hogy ez ügyben a legszigorubbán járjon el és az orosz kormányak kimerítő jelentést tegyen.

N A P T A R.

Január 6. Péntek. Róm. kath. naptár: Vízkereszt. Prot. naptár: Vízkereszt. (Hörög orosz naptár (december 25.) N. Karácsony. Nap kel 7 óra 50 perczkor. Nap nyuszik 4 óra 21 perczkor.

zetni az elvett összeget, vagy ha ezt nem tehetné, felfedi a bárónak a lopást s aláveti magát a törvény sújtó kezének. Jenőnek pedig neje nem lesz, mig hibáját helyre nem hozza.

Pár nap mulva magához hivatá Teréz atyát a báró.

— Teréz, — szölt első alkalommal, midőn az nála megjelent, lássa én őnt oly nagyon szeretem...

— Uram — szölt Teréz — ha azért hívatott, hogy ezt mondja, azonnal távozzom. — Nem mehet kedves! Nekünk számításunk van együtt, Ön meglopott engem!

— Oh Istenem! ... — Meri tagadni tán?! — Nem tagadom, sőt igérem, rövid idő vissza fogom fizetni, hisz szegény öreg atyámat kelle megmentenem!

— Jó, nem fogok kereskedni, de most velem kell jönnie.

— S hova?

— Semmi kérdés, annál inkább, mert ilyen fiatal korban lopni, elfajultságra mutat. Különben ha a börtönben jobban tetszene?... Nos, menjen s készüljön. Félóra mulva uton lesznék.

Teréz nem talált más módot, elhatározta menni, de biztosítékul egy kis tört vett magához, s megmutatá urának.

A kocsyi egy csinos erlei laknál állt meg. — Ön ketségkivül megehezett — szölt a báró, — valamit fogunk enni, aztán folytatjuk utunkat.

Az erdei lak gondviselője csakhamar elkészíté az ételt s a báró elég ügyesen valamit belehintett Teréz ételbe, mitől a leány elaludt.

Midőn felébredt, alig tudta magát tájékozni hollette felül; körül nézett, az asztalon neki czimzett levél feküdt. Gyorsan felbontá.

A levél tartalma pénz volt, melyet a báró neki hagyott, s tudatta, hogy többet nem látják egymást.

Teréz megvált semmisülve. Hosszas gondolkodás után bírta felfogni a gonoszságot. Most hova forduljon? Elment atyjához. Amint belépett az öreg eléje sietett.

Január 7. Az aradi „Kölcsey-Egyesület“ táncvigalma. Január 14. Az aradi polgári jótékony négyzet-lánczobálja. Január 21. Aradvármegye bája. Január 22. Az aradi iparosoknak önképző és segélyző egyletnek táncvigalma.

„Aradi Közlöny.“

Az egyedüli magyar vidéki lap, mely hétfőn reggelis megjelen: az „Aradi Közlöny“ január elsején harmadik évfolyama mába lépett és háta mögött Arad városa és Arad-Csanádmegyék intelligenciájának törhetlen nagy társaságával, ault erővel folytatja működését.

Az „Aradi Közlöny“ közönsége teljesen és félérthetetlenül tisztában van lapunk programjával, mely a kormányon lévő többség szabadelvű törekvéseit támogatja. Ennek nincs miért újabb magyarizációt adnunk, s csupán annak a bangulyozására szorítkozunk, hogy dus távirati rovatunktól nem kíméljük jövőre sem az áldozatot, s az „Aradi Közlöny“ közönsége minden bel-és külföldi politikai eseményről a fővárosi lapokat huszonegy órával megelőzőve fog értesülni, míg rendezhető földrengeli lapunk az összes aradi lapok kategynappal megelőzve fog a helyi és megyei eseményekről értesíteni.

Most közlés alatt levő regényünket egy annak idején nagy feltűnést keltett francia regény fogja felváltani, mely után egy eredeti regény közzétét kezdjük meg.

Szokatlanul bőven el vagyunk ismételtel halmozva eredeti tárczaközleményekkel, úgy hogy e kiválon olvasott rovatunkra ezental is azon gondall lesznék, hogy bár milyen erős munkásság és áldozatok árán, fentartunk annak eredeti jellegét s csupán olyan egy közzétét tárczakat jelentetünk meg, melyek kizárólag az „Aradi Közlöny“ számára vannak írva. A „Csarnok“-ban pedig megszakták nélkül érdekes novellákat közlünk.

Helyi ujdonsági rovatunk a közgazdasággal együtt jövőre is fel fogja ölelni Arad városa, Arad- és Csanádmegyék e tekintetbeni eseményeit.

Vezérezik kiróink körében, — mint olvasóink tapasztalhatták — kiváló fővárosi publicisták foglalnak helyet, kik állásuk előnyénél fogva, a legújabb politikai eseményeket ezental is első kézből fogjuk az „Aradi Közlöny“-hez juttatni.

Szóval ezután is azon lesznék, hogy az „Aradi Közlöny“ maradjon Arad városa, Arad- és Csanádmegyéknek gyorsan értesítő, s mindegy a józólés hangján író lapja.

Felkerjük tehát azon előfizetőinket, kik nek előfizetése lejárt, hogy az előfizetést megújítani sziveskedjenek, — mert a lap szétküldésében fennakadás állhat be

Folytatás a mellékleten.

Az öreg arca halott halvány színt öltött, azutau kitárta reszkető karját leánya felé s szölni akart:

— Légy megát... — Atyám! megállj! — sikoltott Teréz, ne többet! Isten veled!...

Azzal ki rohant a szobából, gyorsan haladt előre; atya követé.

Teréz egy folyó hidjára ment, ott megállt, egy tekintet ősz atyjára... s a másik pillanatban a habok össze esaptak felette.

Atyja a hidhoz futott, merőben nézett a vízbe, azután felkaczagott, megőrült.

Ott ült naponta a hidon, imádkozott, virágot szört a vízbe, ki a hidon átkart menni, nem engedé, ha csak azt nem mondá: „Temetére jöttem“.

A falubeliek elneveztek a helyet a „boldond hidjának“.

Később törhetetlenül viselte magát s az árulték házába vitték.

Egyszer kocsit láttam kijönni Terézék házából. Rajta egy koporsó forma faalkotmány. Se kereszt, se felkész, csak egy sáros és a ki a lovat háta.

Megilleteti a látvány, kikisétem a temetőig a szegény balcitt: „B-ke hamvaira“... A báróról azt halottam, hogy egy éjjel halva találták szobájában, Jenő pedig az nap agyrlötte magát.

Bodzási.

A csinos miss Neville.

[39. Folyt.] (Angol regény.) Írta: Croker B. W.

II. Kötet.

XVIII. FEJEZET. Egy győzelem.

Mondhattam-e azt: „A gallói réteken, a darieföldi kutyakra való vadászaton?“ Ez absolut lehetetlen volt.

Lapunk előfizetési feltételei.

Table with subscription rates: Helyben házhoz hordva: 12 frt - ki, 6 " - " (Fél évre), 8 " - " (Negyed évre), 1 " - " (Egy óra); Vidékre postai szétküldéssel: 14 frt - kr, 7 " - " (Fél évre), 50 " - " (Negyed évre), 1 " - " (Egy óra).

Az „Aradi Közlöny” szerkesztősége és kiadóhivatala.

HIREK.

Arad és Vidéke.

Az aradi árvaház ügye.

Az aradi árvaház ügy ismét egy fokkal közelebb áll a megvalósítás stádiumához. A miniszter kívánatához képest elkészült az építési program és e szerint módosítottak a tervek.

Ez ügyben tartott ülést tegnap délután az árvaházépítő bizottság.

Salacz Gyula polgármester elnökléte alatt jelen voltak Simay István, Darányi János dr., Dániel Kálmán, Kóvér Gábor, Kriszpin József, Domány József, Tiszti Lajos, Szőlősy Károly, Virágh Lajos, Schuster Illés, Institoris Kálmán, Nikodem János, Záray Ödön, Sonntag Gyula, Párecz István, Pekár Károly, Hudecz Ferencz, Sallai Béla, Boros Béni és Jiraszek Lajos.

Salacz polgármester mindenekelőtt bejelentette a bizottságnak, hogy az elmúlt évben összesen 1744 frt 31 krnyi adományok folytak be az árvaházalapba.

A bizottságban Párecz István elnökléte alatt Boros Béni, Pekár Károly, Jiraszek Lajos, Virágh Lajos, Kóvér Gábor és Hegedűs László küldettek ki.

Vizkereszt ünnepe Aradon. A minoriták templomában tegnap délután 3 órakor ment végbe a vízszentelés szertartás, nagyszámú női közönség jelenlétében, kik vízszentelés végeztével siettek a szentelt vizből kisebb-nagyobb edényeiket megtölteni.

A program szerint az árvaház egészében és részben egy építendő, és a kezdetben más célra használandó helyiségek, később szintén árvagyermeknek befogadására legyenek alkalmasak.

Az árvaház összesen 76 árva számára lesz berendezve, de úgy, hogy szükség esetén még 40-50 gyermek elhelyezhető lesz.

Lesz négy hálóterem is 16-16 ágygyal s mindenütt egy-egy felügyelői előszobával, egy iskola és egy kisdudor terem.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

kiken a ragaly konstatálva lesz, haladéktalanul a kórházba szállítatnak át. Minden betegszoba mellett lesz egy kis szoba az ápolók számára, továbbá elegendő számú fürdőhelyiségek.

A sorban következők az ebédlőterem 80 gyermek számára, két szoba 12-12 csecsemőnek mindenütt egy előszobával a dajkák számára három szoba az igazgató lakásául és egy központi iroda, egy bizottsági terem, 1 ruhatar, 1 szertár fürdők és egyéb melléképületek.

A hálóterem, iskola, kisdudor, ebédlő terem, igazgatói lakás stb a földszintet foglalják el, míg a pinczehelyiségekben lesznek a konyhák, cselészek szobák, pinczék, éléstárak, mosóhelyiségek stb.

Kóvér Gábor kimondatni szeretné, hogy az épület úgy állítsanak fel, hogy később mint épület is kibővíthető, vagy megmegtoldható legyen.

Salacz polgármester felvilágosítja, hogy ez már az első tervezésnél kimondatott s hogy a jelenlegi tervben keresztül is van vite. A telekből még 40 öl őrösen fog maradni.

Apróbb észrevételek után a bizottság a programot és tervet általánosságban elfogadta, s egy bizottságot küldött ki, mely azt részletesen felülvizsgálja, miután a műépítész a részletterveket és költségvetést is megcsinálhatta, a mit a bizottság szintén felülvizsgál. Feladatává tételt még a bizottságnak, hogy véleményt nyilvánítson a központi fűtés behozatala tárgyában.

A bizottságban Párecz István elnökléte alatt Boros Béni, Pekár Károly, Jiraszek Lajos, Virágh Lajos, Kóvér Gábor és Hegedűs László küldettek ki.

Vizkereszt ünnepe Aradon. A minoriták templomában tegnap délután 3 órakor ment végbe a vízszentelés szertartás, nagyszámú női közönség jelenlétében, kik vízszentelés végeztével siettek a szentelt vizből kisebb-nagyobb edényeiket megtölteni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

Az árvaházhoz tartozó iskola, és egy kisdudor is, melyek azonnal esetleges szaporodás esetén szintén lakozókká alakíthatók át, midőn is a tanulók gyermekek a városi iskolába fognak küldetni.

ezzen és ezen látogatták a templomokban, melyek közül különösen a Thokoly-téri valóságos tényárban uszott. Részünkről is a boldog béke és Áldásos nyugalom minden örömet kívánjuk az ünnepelőknek, a béke és nyugalom ünnepén.

Arad város ügyforgalma az 1887. évben. Arad város ügyforgalmát az 1887. évről vonatkozólag a következő főösszeg-adatokat tüntetik fel: Beérkezett 23695 törvényhatósági és 451 közigazgatási ügydarab. Ezek nagy része elintéztetett úgy, hogy az összes határlek alig haladja meg a kétszázat. A részletes kimutatás most készül.

A közös hadseregből a honvédséghez. A közös hadsereg tartalékából 1887. decz. 31-ével a honvédség szabadságot állományába áthelyeztetett a 8-dik honvéd-feldandár 3-dik keretszázadához: Mara Ákos főhadnagy az 51. sz. gyalogrezdőtől, ugyanazon dandár 2-dik keretszázadához Kemény Gyula hadnagy a 31. sz. tábori vadászrezdőlőtől, Kálmán Sándor hadnagy a 39. sz. gy. ezredtől, a 3-dik keretszázadához, rétháti Kovács Császár hadnagy a 33. sz. gy. ezredtől, Bócsánovics Sándor hadnagy az 5. sz. gy. ezredtől, a 4-dik keretszázadához Stiller Győző a 19. sz. gy. ezredtől. — A lovas és gőzáré a 3-dik honvéd-huszárezredhez: Matuskás István hadnagy a 2. sz. huszárezredtől, vasadai Baich Emil hadn. a 14. sz. huszárezredtől, báró Vraniczán János a 12. sz. dísás ezredtől és Neuhöld József a 7. sz. tüzérezdőtől, — továbbá az állatorvosnak a 3. honvéd-huszárezredhez Bajcsy Gusztáv a 2. sz. vonat ezredtől.

Pályázat kórovisi állásra. Az üresedésé jött ternovári járási orvosi állásra a vármegye alispánja pályázatot hirdetett. Az állás javadalmazása 500 forint fizetés és 100 frt uti állomány. A pályázótól a minősítési törvény 9. §-a alapján orvostudori oklevél és két évi orvosi gyakorlat kimutatása kívánatik. A pályázati kérvények január 22-ig Fabian László főispánhoz nyújtandók be.

Sennyey Pál báró és a minoritarend. Sennyey Pál báró, a főrendiház boldogul elhunyt halála nemcsak a politikai és közeletlen érinti gyászszal a magyar hazában de veszteséget ró a magyarországi minoritarendre is, melynek az elhunyt egyik nagyérdemű kontráre és szószólója volt. Ennek következtében Jánosy Demjén dr. minorita rendfőnök elrendelte, hogy az ország minden minorita rendháza kitűzze a gyászlobogót és a boldogult lelki üdvéret gyászisten-tiszteletet tartson. Aradon tegnap tűzte ki a rendház a fekete zászlót s a gyászmise a legközelebbi napok valamelyikén fog bemutattatni.

A rendkívüli nagy hideg. mely már csaknem két hét óta tart, a kereskedelemre is rendkívüli hátrányt okoz és kárral jár. Ugyszólván még az utcára sem megy ki az, ki nek nincs valami halaszthatatlan teendője. A vidékről meg plane aig jön be valaki, midőből szokatlan nagy üzletpangás következett be. A heti piacokra is nagyon keveset hoznak be a vidékről, mindegyike a piaci cikkek ára tetemesen felszálit. A tegnapi hétvásáron alig volt néhány koszi gabona s a beromfi és élelem-piac is nagyon gyér volt. Valóban kívánatos lenne, hogy a szibériai hideg már megtörténjen.

Jégünnepély. Az aradi korecsolya-egylet jégpályáján ma délután fél 3 óratól az esti órákig a tüdőfőzőnek közreműködésével jégünnepélyt rendeztek. A kiünő jégnek bizonyára sok vendége lesz.

A Kólcsey-egyesület. ma d. u. fél 4 órakor felolvasták a társaság elnöke által Dr. Weisz Sándor értekezése a legelső befolyásáról és közönségünkre, utána D. Nagy Lajos ur olvassa Salacz emlékeztető c. óráját és végül Dr. Takácsy Sándor ur olvas ill. ezimben: Bolgót tüz. — Személyjegyek a bemenetnél ötven krjával kaphatók. A z elnök beszéde.

Ertesítés. Az „Aradi és Aradvídk” kiadványok közt h. h. 7-ikére hirdettük II-ik társas estélyét — tekintettel az ugyanakkor tartandó Kólcsey-egylet táncgyűlérmára — e helyen közlőre teendő napig elhalasztotta; egyidejűleg van szerencsém a vizsalmi bizottság tagjait felkérni, hogy a következő estély napjának megállapítása s több fontos tárgy megbeszélése végett a kör helyiségében h. h. 9-én esti 5 órakor tartandó értekezésem minél számoshabban megjelenjen szíveskedjenek. Arad 1888. jan. 5. megbízásból aszalai Sándor biz. jegyző.

A gáji szerb pap előléptetése. N. J. Kolits Izidor Arad gáji gör. kat. szerb lelkész a váci m. kir. főgőrházhoz lett mint feyházi lelkész kinevezve. Állását a szokásos eskü letétele után jóvá február hó elején már el is foglalta. Habár sajnáljukatunkat kell kifejeznünk baráti körünkben leendő távozása felett, de szívünk melyből kívánunk neki szerencsét és boldogságot az új állásához, mert azt mint buzgó, s népei által szeretve tisztelt pap és hazafias érzelmű honpolgár, csakugyan megérdemelte.

Az arad-hegylaljai amerikai szőlőtelep-szövetkezet ma délelőtt 10 órakor tartja rendes közgyűlést Aradon a keres. és iparkamara helyiségében. Ezen közgyűlésre a tagok figyelemmel ezen a helyen is felhívjuk.

Két bűnügy. Az aradi kir. törvényszék tegnap délelőtt két érdekes bűnügyben mondott ítéletet. Az egyikben Schörr Antal volt a vádlott, ki többrendbeli magánokiratbanisítást követett el. A másik Gáspár Lajos, egy furfangos tolvaj bűnügy volt, ki már sorra járta és tizenegy év alatt tanulmányozta az ország különböző fogházait. A két tárgyalásról lapunk más helyén részletes tudósítást közlünk.

A kereskedő ifjak bábizottságának t. tagjait van szerencsém felkérni, miszerint ma d. u. 2 órakor az egylet helyiségében (királykúrház felett) tartandó ülésre megjelenjen szíveskedjenek. Lendvai Sándor elnök.

Reped az aszfalt. A nagy hideg, most már nemcsak a fűlekek és orrokknak, de az aszfaltknak is árt. A Simay-fürdő előtt, a Széchényi- és Weisz Sándor utcákban össze vissza van repedezve a fagytól. Ezen a bajon természetesen csak később lesz segítve.

Nagy vadászati lesz szombaton Weisz Sándor gróf kisjénői birtokain, melyen a környék arisztokráciája részt vesz.

Három holttest című tegnapi újdonságunk magyarosátul azt az értesítést vesztük, hogy a három holttest Aradról szabadszerű hatósági ellenőrzés mellett lett Szegedre szállítva. A gyermekek az aradi sírkertben már el voltak temetve, s az apa csupán kegyelemből vitette át a kis halottakat szülőföldjére.

A lefőzött mama. Egy csinos fiatal aradi mamával történt meg a következő mulatságos történetek.

Társaság volt a vendégszobában, mely elhalmozta kedveskedésével a hároméves Irmuskát. Egy jó néni cukrot is adott neki, mit a kis leány szótlanul, de mohón szájába dugott. A mama észerezvén azt homlokka intélelemre a kisikét.

Kis leányom, hát mit kell ilyenkor mondani? Irmuska rövid tündöcs után a nénihez fordulva, ezt rebegi: — Tereks még egyet! — Virághullás. Egy fájdalomtól lesújtott apa legszebb álmait, igaz és tiszta örömeinek kuforrását rabolta el ismét a halál. Seyfried Ernő dr. eleki kórovis kis Gizike leánya esett áldozatul december 4-én a himlőjárványnak. Még alig egy két hete és az apa éppen lapunkban mondta el egy hangulatos költeményben, hogy ez a kis angyal az ő hite, reménye, szeretete, és ma már a kis angyal lecsukott szemre nyomja a viraszalban fájdalom bucsusokját. Tegnap délután temették a sötét és hideg sírba, mely örökre elfojta színi a megtört apa elől azt, a ki szívébe a menyországot mosolygotta.

IV. kimutatás az újévi üdvözlőteknek az aradvárosi árvaház alapjára való megváltásáról. Az ipar és népbank 7. sz. ivén: Bogner József 1 frt, Konszky József 50 kr, Szabó Géza 50 kr, Böhm Adolf 1 frt, Katkóczy Dezső 1 frt, Virág Mihály 5 frt, Keresztes Ferencz 1 frt, Kneffel Károly 2 frt, Lukácsy Lajos 1 frt, összesen 13 frt. Az arad-csanádi egyesült vasutak 11. sz. ivén: aradi és csanádi egyesült vasutak igazgatósága 10 forint, Boros Béni 5 frt, Szathmáry János 1 frt, Schubert Ede 1 frt, Balás Kálmán 1 frt, Mayer Rezső 1 frt, Jeney László 1 frt, Scheffel János 1 frt, Mészáros Lázár 1 frt, Mayer Agoston 1 forint, Schweffer Győző 1 frt, Pálly Pál 1 frt, Barnafy Kálmán 50 kr, Lele Gergely 30 kr, Linere Lajos 20 kr, Reme Zsigmond 20 kr, Szathmáry Mihály 1 frt, Sármey Endre 1 frt, Dáni János 1 frt, Pönlk Gyula 50 kr, Révész Adolf 1 frt, Kovács Jakab 50 kr, Hegedűs László 2 frt, Zimmer Béla 1 frt, B. I. frt, Xy. I. frt, Öry Sándor 1 frt, Medveczky 1 frt, Vas Gusztáv 1 frt, összesen 39 frt 20 kr.

A faczér szolga szerelme. Klimstein Mihály temesvári faczér háziszolga napi 24 szabad óráját arra használta fel, hogy halálán beléseressen egy leányzóba, a miben különben nincs semmi különös, mert ez nagyon is elfoglalt egyénnel is szokott megtörténni. De a leányzó nem viszonozta a szerelmes faczér hetes szerelmeit, minek folytán a bus legény a boros és pálinkás kancsóba kereste, de nem találta fájdalmaink enyhítését. Elkeseredésében a halálba szándékozott menekülni, de mint a romantikus iskola híve, szükséges-gesnek találta szíve fájdalmaival levélben közölni az utóvilággal. Ez megírt levél, fájdalmas szívét testestül a lakozóba egyik sarkában levő szegre „felmagasztalta.” De a szerelmesek öröngyalva örködve a drága élet felett, az öngyilkos jelölt háziaszonyát az elkeseredett tett színhelyére vezette, ki is a szerelmet levágyva a felmagasztalás polczáról, Klimstein vissza van adva új életnek, új szerelmének és új kinaknak.

Kimutatás. 1887. év december havában az aradi és csanádi egyesült vasutak vonalán 22615 tonna, 53155 kgr. máha, 20551419 kgr. elküldött és 3880283 kgr. érkezett áru szállítást, melyekért és egyéb külön bevételért az összes bevétel 51370 frt. Arad. 1888. január hó 4-én.

Körvadászat Weisz Sándor feld. Lajos kunagotai nagybirtól vadászterületén kedden nagy körvadászat volt, melyen harmincz puskás vett részt. A vadászatnak nagy zsákmánya volt. Esett 287 nyul, melyek közül Hermann Gyula maga 41-et lőtt.

A himlő Eleken. Elek községben a nem rég fellépett himlő még mindig szedi áldozatait a kisdudorok közül. A hatóság minden lehető intézkedést megtesz a járvány elfojtása érdekében.

Az aradi borbély és fodrász betegsegélyző és temetkezési egylet szerdán este 8 órakor az aradi iparostület helyiségében Taba Kovács János elnökléte alatt választmányi ülést tartott, melyen jelen voltak: Kirschheiter E. elnök, Deak Dániel ellenőr, E. Illés László titkár, Ambró István pénztárnok, Turóczy Lajos jegyző, Radovány János, Kristóf György, Vass István, Kammer Péter, Kordis Pál választmányi tagok. Taba Kovács János elnök az ülést megnyitván, felolvastatott a mult ülést jegyzőkönyve és a pénztáriszámadók, amik tudomásul vétettek és a jegyzőkönyvi hitelszítésére felkértettek Radovány János és Kammer Péter. A pénztári számadók vizsgálatára pedig kiküldetettek Radovány János, Kristóf György és Kirschheiter Ferencz. Ezután megállapított, hogy

a betegsegélyző és temetkezési egylet év közgyűlést január 18-án fogja megtartani. Szóba jött, hogy az egylet az idei farsang alkalmával is egy zártkörű táncestélyt rendezzen. A választmány elhatározta, hogy a zártkörű táncestély megtartása és határozott megállapítása végett az évi közgyűlés határozon. Ezzel az ülést véget ért.

Megtálatátra. Gyulányi Rezső aradi mánok a mult napokban Gyoronk elviesztett egy aranyórt lánczostul együtt. A csendőrek nyomozása folytán rákaptak az órára M. K. s. z. e. m. János gyoroki csalágnál, a ki azt találta. Most ott van a radnai kir. jársbíroságnál, hol tulajdonosa átrveheti.

Fontos gazdaasszonyoknak! Legyünk takarékosak! Nem kell a prófa, csak egy szál gyufa, meg egy darab alágyujtó, minő Marx és Fejér czégnél kapható. 100 darab 65 kr-ért.

Aradmegye bálja. A megyebál iránt, mely tudvalevőleg január 21-én tartatik meg a „Fehér Kereszt” nagy termében nagy az érdeklődés, melyet a rendezőség tevékenysége és buzgó törekvése meg is érdemel. A meghívók már szétküldettek s azok, a kik ilyen nem kaptak, de arra igényt tartanak, szíveskedjenek neküket a vármegye jegyző irodájában kitett írvre feljegyezni. A meghívót közöljük a következőkben:

Meghívó. Az aradvármegyei tisztviselőkar által 1888. évi január hó 21-én, a vármegyei tisztviselők nyugdíj-alapja javára az aradi „Fehér Kereszt” szálloda termében rendezendő táncgyűlésmra. Ormós Péter, elnök. Szathmáry Gyula, alelnök, Vannay János, alelnök. Dániel László pénztárnok, Krivány János, ellenőr. Bánhidy Antal báró, dr. Bánhidy István báró, dr. Baross Ferencz, Bittó Károly, Czárán Antal, Csukay Sándor, Dr. Dálnoky N. Lajos, dr. Issekutz Károly, Jászay Lajos, Kabbó Kálmán, Köpf György, Kultár István, dr. Marndorf Géza báró, Monti Alajos, Dr. Oláh Elemér, Ortutay Gyula, Páris Gábor, Paradyser Lajos, Péczely Elek, Reichler Károly, ifj. Sánta Lajos, Schrob Antal, Schveger Lajos, Szentes Károly, dr. Takácsy Sándor, Vannay Jenő, Vársarhelyi Géza bizottsági tagok. Belépti-jegyek ára: családjegy 5 frt, személyjegy 2 frt. Karzat-jegy: 1-ső sor 3 frt, II-ik sor 2 frt. Jegyek a meghívó előmutatása mellett a megyei főpénztárnál és a járási főszolgabíró uraknál válthatók. Felülírtéssé: köszönettel fogadtatunk s hirlapilag nyugtáztatunk.

Kereskedő ifjak bálja. Az aradi kereskedő ifjak tarsulata által február hó 1-én rendezendő elite-bálra a rendező bizottság következők alakult meg. Elnök Lendvai Sándor, alelnökök Hudecz Emil és Dániel Endre, jegyzők Lichtig H. és Reisinger S. ellenőr Reich Béla, pénztárnok: Beck Adolf, bizottsági tagok: Aknay Andor, Alszeghy Antal, Barth Lajos, Dengl Károly, Follégi Lajos Goldfeld Jakab, Hoffmann Antal, Hirschfeld György, dr. Kell Lipót, Kneffel Lajos, Kouschitzky József, Löwinger Gyula, Lányi Mór, Lázár Gyula, Leopold Zsigmond, Nathlánd Bernáth, Pick Ernő, Puskás Lipót, Rigner Vilmos, Rózsa Imre, Rozenberg B. Béla, Sebantner Sándor, Sobonwald Soma, ifj. Urbányi Béla, Vannay Gyula, Vannay Jenő, Wechsler József arak. Azt mondanunk sem kell, hogy ezen névsor teljes garanciát nyújt arra nézve, hogy a bál sikeres biztosítva van; még csak azt említtük meg, hogy valami különös meglepetés van készülőben.

Ejjeli posta. — Sennyey temetése. — Budapest, jan. 5. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Sennyey Pál br. temetése ma délután óriási közönség, a Budapestben időző főrendek, képviselők és egyéb polgári és katonai méltóságok jelenlétében ment végbe. A kormányt Trefort, Baross, Fabiny miniszterek képviselték. A tudományos akadémia, a Curia, a földhitelintézet, a kereskedelmi és iparkamra, a tisztviselői társulat atb. képviselve voltak. A szentelést Némethi káplán fényes segédlettel végezte, mely után a holttestemet a magyar államaszobhoz vitték, honnan este Botygyán szállították. József főherceget Nyáry br. főudvarmester képviselte és díszes koszort helyezett a ravatalra.

A pápa jubileuma. — Róma, január 5. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) A Szent-Péter-templomban ma délelőtt 9 órakor kezdődött az ünnepélyesség. A templomba csupán olasz zarándokok bocsátattak be. A pápát a bazilikába léptekor megéjensztek. A főoltárnál csendes misét olvasott, miután a Szt. Péter-templom harangjai megszólaltak. A misénél a bazilika kanonokjai és a Szent Péter-seminarium növendékeit segédkeztek. A templomban jelen voltak a diplomaták, a birtokosok testület, a pápai udvar, a római nemesség. A pápa áldás után a sekrestyébe ment. Később ezertériktü lakomát adott.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK. — Okmányhamisítás. — (E—s.) Az aradi kir. törvényszék előtt állott tegnap délelőtt egy Schörr Antal nevű aradi illetőségű fiatal családapa, a ki pósnak azt a jó

el és ezzel több aradi kereskedőt károsított meg.

A kir. törvényszék tagjai voltak. Elnök: Ottó báty Károly, szavazó-bírák: Bilkey Papp Mihály, Naszády Ivan, jegyző: Gruber Géza. A kir. ügyészséget Stippl Károly dr. alügyész képviselte.

Elnök beszélt a Schör Antal vádlottal és ezzel előterjeszt a vádat, hogy Schör Antal Pilez Ignác az aradi várbeli mosási vállalkozó veje Aradon 15 rendbeli okirat hamisítását követett el és pedig Pilez Ignác apósa neve aláírását hamisította és arra használta fel azt, hogy apósa nevében levélben egyes aradi kereskedőktől bevásárlásokat eszközöljön. Így Maresch Gyulánál egy pár cipőt, Andrányi Károly és fiait üzletben vasalókat és rézcsapot, Probst Károly és társaitól ingeket, Mihálik József cipész-től cipőket, Solymos-tesztvektől egy rézcsapot, Ernyey Gyulától ingeket, Kuttu Gyulától cipőt, Marx és Fejér fűszerkereskedőtől Hanecker István és kir. főhadnagy nevére kiállított levél után két izben 10-10 kiló kávét csalt ki. Után rajta csípték. A tárgyakat pedig elzálogosította.

Elnök ezután a következő kérdést intézte a vádlottnak:

— Miért vette ezeket? Miféle indok vezette magát a vétkes lépés elkövetésére?

Vádlott: Az apóssommal rossz viszonyban életem és ezért követtem el, hogy megboszuljam magam rajta.

Elnök: Tehát beismeri, hogy a felsorolt okirathamisításokat maga követte el?

Vádlott: Beismerem.

Ügyész: Mikor a tárgyakat Weisz Dávid zálogházában elzálogosította, Weisz ott volt-e mindég és 6 vette át a tárgyakat?

Vádlott: Nagybőrt részt mindég ott volt és 6 vette át az elzálogosított tárgyakat.

Elnök: Nem kérdezte Weisz Dávid, hogy naponta kétszer is honnan viszi a különböző tárgyakat? Ismerte Weisz Dávid magát?

Vádlott: Nem.

Erre a tanúk kihallgatása vette kezdetét.

Mihálik József.

Elnök: Mihálik ur, öntől is átvette Schör Albert Pilez Ignác aláírásával ellátott levél mellett több rendbeli cipőket?

Mihálik: Igen.

Elnök: Mennyit tesz ki a cipők ára?

Mihálik: 23 ft.

Elnök: Kivánja-e megbüntetését?

Mihálik: Igen.

Solymos Lajos.

Elnök: Schör Antal Pilez Ignác aláírása mellett ellátott levélben mit vásárolt önökötől?

Solymos: Egy rézcsapot.

Elnök: Mennyi lehet annak az értéke?

Solymos: 4 ft.

Elnök: Kivánja-e kártérítést?

Solymos: Igen.

Elnök: Visszakapta-e a rézcsapot?

Solymos: Nem.

Vádlott: Még mindég a zálogházban van.

Ernyey Gyula.

Elnök: Schör Antal mit vásárolt öntől?

Ernyey: Ingeket.

Elnök: Mennyit értek az ingek?

Ernyey: 10 ft.

Elnök: Megkapta-e azokat?

Ernyey: Még. Kiváltottam a Weisz Dávid zálogházából öt ftért.

Elnök: Kivánja-e a vádlott megbüntetését?

Ernyey: Nem.

Rittinger Károly.

Elnök: Tessék előadni, hogy az Andrányi Károly és fia czégét Schör Antal miket vitt el apósa nevében.

Rittinger: Eiső izben egy vasalót 4 ft 70 kr. másod izben egy vasalót és egy rézcsapot 5 ft 50 kr. azután 10 rézcsapot 14 ft. 6 rézcsapot 16 ft 30 kr. Összesen: 47 ft értékben.

Elnök Kivánja-e a kár megtérítését?

Rittinger: Igen.

Probst: Károly és társa czégét Rózsa Imre képviselte, ki 14 ft kártalanítási jogot fenntartja.

Sommer József és Maresch Gyula nem kíván semmi kártérítést.

Marx Ernő.

Elnök: Önnek történt, hogy Schör Antal Hanecker István és kir. főhadnagy nevére kiállított levéllel 10 kiló kávét vásárolt?

Marx: Nálam.

Elnök: Mi volt a kávé értéke?

Marx: 26 ft.

Elnök: A kávét vissza kapta-e?

Marx: Vissza és így károm nincs.

Marx és Fejér czégét történt, hogy Schör Antal, midőn másodizben elment Hanecker István főhadnagy nevére kávét vásárolni, megcsípták a csaláson. Eppen a boltban levő Pohl nevű ágens figyelmeztette a Marx czéget, hogy Schör Antal egy csaló. Ez még ott mindjárt be is ismerte a gaztettét és így jelentést tettek ellene.

Weisz Dávid.

Elnök: Schör Antal önhöz vitte a tárgyakat elzálogosítani és mindég ön vette azokat át?

Weisz: En is vettem, de nem emlékszem reá bizonyosan, mivel nem vagyok mindég a zálogházban, s többször nóm van ott, ha el kell mennem.

Ügyész: Nem tűnt fel, hogy Schör Antal egyáltalán honnan viszi be a különböző tárgyakat?

Weisz: Némnek egy izben feltűnt és kérdezte is tőle, hogy honnan hozza a tárgyakat, mire azt felelte, hogy ő "rizmivés".

Ügyész: Schör Antal a vizsgálat alkalmával is azt állította, hogy mindig őn vette át a tárgyakat?

Weisz: Nem igaz.

Elnök: (Vadlathoz) Ki vette át a tárgyakat?

Vádlott: Weisz ur.

Weisz: Kérem tekintetes ügyész ur bizalommal lenni irántam, ha nekem feltűnt volna, úgy a jelentést el nem mulasztottam volna.

Ügyész: Elképzelhette, hogy egy rézműves nem zálogosíthat el annyi különböző tárgyakat.

Weisz: Ha valami jelentés történt volna hozzám, akkor figyelemmel kísérem el nem mulasztottam volna.

Hanecker István főhadnagy.

Elnök: A főhadnagy ur nevére hamisítottak egy okiratot 10 kiló kávéra. Van-e erről tudomása?

Hanecker: Anyiban, hogy egy alkalommal a vizsgáló bírónál kihallgattam.

Elnök felmutatja a hamisított okirat aláírását.

Elnök: A főhadnagy uré ez az aláírás?

Hanecker: Nem az enyém. Különbözik is mikor valamire szükségem van, katonák által hozatok magamnak.

Pilez Ignác, Schör Antal apósnak vallomása felolvastatik mivel a végtagyaláson meg nem jelenhetett. Ebben előadja, hogy Schör Antal veje egy részeges és csavargó ember, a kinek nejét és gyermekét, valamint öt kegyelemből tartotta. Házából rossz magaviselete miatt elűzte.

Ezzel a bizonyítási eljárás befejeztetett.

Stippl Károly dr. alügyész Schör Antal 17 rendbeli igazolt okirat hamisítás elkövetésében kéri büntönetek kimondani. Weisz Dávid zálogházátulajdonost pedig, ki a zálogtárgyakat átvette és mivel lehetetlennek látszik, hogy előtte fel nem tűnt az, hogy Schör Antal saját tárgyai lettek volna, kéri tulajdonjogi kihágás büntetésben büntönetek kimondani és a nála elzálogosított tárgyakat a tulajdonosnak kiadni.

Weisz: Tekintetes ügyész ur! Ön ügyvéd nem vagyok és védelmezni nem bírom magamat. Ne tessék rossz néven venni ha azt mondom, ne tessék engem megkároztatni.

Ügyész: Beszéljen a törvényszékhez.

Weisz: Ön tisztességes üzlettel bírók és kérem bizalommal lenni az én tanuvallomásom iránt.

Ítélet.

A kir. törvényszék néhány pereze fél-ravonult és a következő ítéletet hirdette ki: Schör Antal a 17 rendbeli okirat hamisításban büntönetek mondatik ki és egy évi fogságra és 50 ft pénzbírságra ítéltetik. Weisz Dávid a vád alól felmentetik és a zálogtárgyak kiadására utasítatik.

A vádlott és ügyész az ítéletben belejugodott.

Egy fiatal gonosztevő.

(E—S) Gáspár Lajos alig 24 éves fiatal gonosztevő állott tegnap az aradi kir. törvényszék előtt. Egy kis zömök alak borotvált arcú, a csinos fekete bajszot viselt.

A kir. törvényszék következőleg alakult. Elnök: Ottó báty Károly, szavazó-bírák: Naszády Ivan, Bilkey Papp Mihály, jegyző: Gruber Géza. A kir. ügyészséget Madzsar Károly dr. alügyész képviselte.

Gáspár Lajos a novemberi országos vásár előtt néhány nappal szabadult ki az aradi kir. törvényszék börtönéből és reá másnap valami pipalopás miatt ismét oda visszaküldték. A kir. törvényszék előtt egész halmaza a büntényeknek merült fel ellene, mely bűnyekben a vizsgálat már befejeztetett és egy pár hét múlva Gáspár Lajos bűnyügyében a végtagyalás az aradi kir. törvényszék nagytermében megtartatik Gáspár Lajos jól ismert firma Aradon, ki három év előtt Bonts Dóme kir. közigyűzől egy ketűt és fűsüket lopott el. A kapitányi hivatal előtt annak idején mindent tagadt, még illetőségi helyét is hamisítva debreczeninek nevezte meg. A rendőrség azonban utána tudakozódott és két hét eltelté után ő maga bevallotta, hogy kasai illetőségű és a munkái feyházból szabadult meg. 18-szor állott vizsgálat alatt és három évig a vázál, öt évig a munkái és feyházból szabadult meg. A Bonts Dóme lopás miatt pedig az aradi kir. törvényszék által 3 évi fogságra ítéltetett. Gáspár Lajos fogsága letöltése után nem hogy haza ment volna, hanem Aradon kezdett csavargani, újra lopni kezdett és hement egyes házakba azon ürügy alatt, hogy asztalos munkákat keres.

Nyisztor József pipák.

Nyisztor József előadja, hogy Gáspár Lajos két darab tájképpipát lopott el lakásából, melyek egyikét Bonts Dóme, a másikat a tájképpipát Péterfőlt kapta volt ajándéka. A pipák értéke 100 ft lehetett, a miket is a rendőrség kerített elő. A tájképpipák ellopása alkalmával azonban nem volt oda haza, csak unokája Nyisztor Lujza.

Elnök beszélt a Efréta futárt, a ki által Gáspár Lajos elkarta zálogosítani a tájképpipákat.

Elnök: Ki adta magának a pipákat hogy vigye a Weisz Dávidhoz zálogházba?

Efréta: Egy fiatal ember.

Elnök: Ismerte azt a fiatal embert?

Efréta: Nem láttam soha.

Gáspár erre szintén beszélt a Weisz Dávidhoz.

Elnök: Nyisztor Lujza az a következő kérdést intézte:

— Nagysad felismerne, hogy ez volt a szobában — ki a pipákat elvitte.

Nyisztor Lujza: Ez vol.

Elnök: Es mit mondott akkor?

Nyisztor Lujza: Azt mondta, hogy asztalos munkák keres.

Elnök: Gáspár, valja be, hogy volt-e Gáspár: Igaz, hogy Nyisztor ural voltam, de nem loptam.

Elnök: Jobb lesz, ha bevallja!

Gáspár: A kapitányi hivatalnál is csak azért ismertem meg mert láttam hogy nem akarunk elengedni.

Elnök: Akkor mit keressett az ügyvéd ural?

Gáspár: Munkát.

Elnök: Efréta futárhoz fordulunk kerdi:

Elnök: Ez a fiatal ember adta át a pipákat?

Efréta: Nem ez.

Elnök: Mikor elfogták, akkor ezt a fiatal ember, fogták el?

Efréta: Ilyen volt, de azért nem emlékszem bizonyosan.

Elnök: Beszéljen tisztán, különben azt hiszem maga is benne van a dologban.

Efréta: En nem vagyok.

Elnök: Hol adták át magának a pipákat.

Efréta: A fürdő-utca sarkán.

Elnök: Midőn a rendőrral visszamentek a fürdő-utca sarkára, akkor ezt a fiatal embert fogták el.

Efréta: Ezt fogtuk el.

Elnök: Hogy van az, hogy nem ez az ember adta át a pipákat, és mégis ezt fogták el.

Efréta: Akkor ketten voltak.

Elnök: Maga ismét nem beszél igazat. A vizsgálat alkalmával is, valamint az előbb is, egyet emlegetett.

Efréta: De így van.

Elnök erre kiküldte a tereből Gáspárt.

Elnök: Vigyázzon, mert vallomására meg kell esküdnie. Ugy látszik maga Gáspárral érintkezett és ha ez kiderül, hogy Gáspárt ismerté, meggyúl a baja?

Efréta: A kisebbik adta át a pipákat.

Ez az utána a fegyveres börtönőr, a ki a tárgyalásoknak néma hallgatója szokott lenni egyszerre megszólal:

Nagyságos elnök ur ezt a futárt, midőn Gáspár Imre a börtönből kiszabadult, többször láttuk a börtön mellett sétálgatni.

Elnök: Mit látott maga? — kerdi a börtönőrtől, a ki ismétli az előbbieket.

Efréta: Nem igaz. Hazudik. Nem ismertem Gáspár Lajost sohasem.

Weisz Dávidné vallomása.

Elnök: A kérdéses időben, vagyis november 3-án egy ember k-gyedekhez ment a zálogházba két tájképpipát elzálogosítani.

Weiszné: Igen.

Elnök: Tessék jól megnézni, hogy e két ember közül melyik volt?

Weiszné: Bizonyosan nem bírom megállapítani, de azt hiszem, hogy ez a magas.

Elnök: Efréta, volt-e maga bűntelvet?

Efréta: Nem voltam soha.

Ügyész: Efrétára néz és kerdi: Soha sem volt?

Efréta: De egyszer, színházi jegyek elárulásáért.

Erre a második börtönőr áll elő: Nagyságos elnök ur! Ha jól emlékszem Gáspár Lajos Efrétával az aradi börtön 16. számú cellájába volt elcsukva onnan pedig a budapesti Fortuna-ba vitték fel.

Ezután a kir. törvényszék Nyisztor Józsefet és Weisz Dávidné vallomására meghiteltette.

Révész Adolfnal elkövetett betörése.

Gáspár Lajos Révész Adolf lakásába is szal az ürügyet hatolt be, hogy butorokat akar kijavítani.

Révész Adolffal egy házban lakó kereskedőnek a boltjában dolgozott, elhitték neki és bevezették a nevezett lakásába. Révész Adolf éppen akkor távozott a vasútra. Gáspár Lajosnak megmutatták a szobában kijavítandó butorokat, erre elment enyvet szerezni s azután a butorok kijavításához fogott. D-iben magára öltötte bő hosszú kabátját, a mely alatt báltrán elvihetett ruhaneműket, a nélkül, hogy sz által feltűnt volna. Eltávozott azon ürügy alatt, hogy ebédelni kell mennie. Delután azonban ismét visszajött és folytatta a butorok kijavítását, de már akkor feljött az egyik cselédnek, hogy egy ezüst tálcáról nagy számu fenyéket hiányzik. A cseléd azonnal őt gyanúsította, de Gáspár letagadta, állítván, hogy azokat Révész vitte magával és ő becsületes ember, a mit mestere is igazolhat, dolgozott ő már grófkónál is, de nem hiányzott onnan soha semmi. A házbeliek ugyan nem igen hitték el neki, de még sem merték őt egyenesen a lopással vádolni, mivel Révész elutazott volt. Gáspár Révész szobájában többnyire egyedül dolgozott, az ajtó magára huzta s az ellenőrzés végett a szobába be-behozott cselédekét kiküldötte. Ennek bevégetével azon kereskedő család konyhájának egyik almáriomát javította meg. melynek gondozására volt bízva Révész szobája, majd ezen család szobájában javított: egyes butorokat és miután az általa követelt 60 kr. munkabért felvette, eltávozott. Gáspár este 6 óra felé, midőn már besötétedett, újra megjelent azon házban és be akart lopózni Révész szobájába, de a nőcselédnek ezt észre vették és rajt bűtötek, hogy mit keres ott ilyen időben, talán lopni akar? Gáspár azt állította, hogy az összezenyvezett és madzaggal összekötött megjavított helyekről a kőléteket akarja leadani és újra becsületességére hivatkozva eltávozott azzal, hogy majd eljő holnap munkáját befejezni, de bizony jónak látta többé vissza nem menni. Gáspár Lajos távozását a házbeliek bementek Révész lakásába körülnézni, hogy vajlon nem lopott el Gáspár Lajos onnét valamit, s akkor vette-k észre, hogy Révész két almáriuma és egy kedvenc főkja fel volt törve és onnan különböző ruhaneműk és egyes tárgyak hiányoztak s megtalálták az egyik almáriom előtt Gáspár törött hegyű zsebkését. Ezen kívül nagy mennyiségű zsebkendőket találtak és egy pár cipőt a divany előtt, melyet Gáspár alkalmassal lopásra előkészített, mert a lakás ahlakainak tolváriai szintén felhuzta találtak. bizonyosan azon czéllal, hogy ha ő lakásába be-azárják, az alakon át könnyen ki-menekülhessen. Másnap ellene a kapitányi hivatalnál a feljött német megterített, de Gáspár a történetet utam sem phent, hanem ismét "asztalos munka" teljesítésének ürügye alatt megjelent Nyisztor József országgyűlési képviselő lakásában és ottan azonnal a külön bejárattal bíró lakásba ment és ott a pipatartó szekrényhez lépett és két értékes tájképpipát elemelve, bő kabátja alá rejtette azo-

kat. Eppen akkor lépett be a szomszéd szobából egyik fiatal kisaszony és őt a pipatartó előtt látván azt kérdezte:

— Mit keres itt?

Gáspár felel:

— Butorjavítások végett jelentem meg, de mivel a nagyságos asszony nincs itthon, majd előjövök máskor. Ezzel (Gáspár a két pipával eltávozott és elment Weisz Dávid Kossuth-utca zálogintézetébe.

Elnök: Gáspár Imre a második vád emelkedik magára. Ismerje be az elkövetett lopásokat.

Gáspár: Azt elismerem, hogy ott dolgoztam, de a lopást nem én követtem el.

Elnök: erre előveszi a megtalált csipetűt és a szobaleány bugyellárását és azútt gyűrűjét és felmutatja a csipetűt Révész Adolfnak, kerdi:

— Ez volt az elveszett csipetű Révész ur?

Révész: Ez.

Elnök: Mennyit tesz ki a kára.

Révész: 30 ft.

Elnök: No Gáspár, ezt a csipetűt magától a két pisztolyban vették el.

Gáspár: Instálom a csipetűt ott találtam.

Elnök: Révész ur szokott járni a két pisztolyba?

Révész: Nem járok.

Elnök: Hogy van az, hogy ott a hol maga van, mindentől elvész valami?

Gáspár: Én nem vagyok mágnes pedig, hogy hozzám ragadjon.

Elnök felmutatja a szobalányoknak is a bugyellárst és azútt gyűrűket. Szintén felismerték.

Erre Révész Adolf a kár mennyiségére meghiteltetett.

A bizonyítási eljárás befejezése után Madzsar Károly dr. alügyész tette meg vádindítványt s kerde a kir. törvényszéket, hogy Gáspár Lajost az első esetben elkövetett lopás és a második esetben betöréses lopás büntetésben mondja ki büntönetek, Efréta futárt pedig az elzálogosításban közreműködött tulajdonkihágás miatt, elítélni kéri.

A kir. törvényszék rövid tanácskozásra Gáspár Imrét a Nyisztor József és Révész Adolf kárára elkövetett betöréses lopás miatt öt évi fogságra és Révész Adolf részére 30 ft kárterítést, rabtartási és eljárási költségekre ítélté. Efréta futárt pedig 14 napi fogságra és 10 ft pénzbírságra ítélté. Érdekes hogy Gáspárt az kerde a törvényszéktől, hogy az ő szesz eratorokat adják le neki a börtönbe, hogy a felebbezést maga csinálhassa meg.

KÖZGAZDASÁG.

Hivatalos piaci árak Aradon.

— Január 5 —

1. Gabonamélek: tiszta buza legnehezebb 6 ft 50 kr. közép 6 ft 40 kr., kétszeres legnehezebb 6 ft 20 kr. közép 5 ft 10 kr., árpa legnehezebb 5 ft — kr. közép 4 ft 90 kr., zab legnehezebb 5 ft — kr., közép 5 ft — kr., retek-repez legnehezebb — ft — kr., kukorica 5 ft 10 kr., 100 kilónként.

2. Liszt: legfinomabb 0-as 17 ft — kr., legfinomabb I. 15 ft 50 kr., zsemlye 14 ft — kr., fehér kenyér 13 ft — kr., fekete kenyér 9 ft 50 kr., rozs 11 ft 50 kr., tengeri — ft — kr. mmkint. Dara tiszta buzából 17 ft — kr. Arpakása 15 ft 40 kr. mmkint.

3. Hírteljesek: borsó 24 ft — kr., bab 8 ft 50 kr., lencse 26 ft — kr., köleskása 11 ft 50 kr., burgonya 4 ft 20 ft mmkint.

4. Széna: 1. kötött legjobb 4 ft 50 kr. közép szerű 4 ft 20 kr. kötetlen: legjobb 4 ft 20 közép szerű 4 ft — kr. egy mmáza.

5. Kötött vagy ágyi szalma: legjobb 2 ft 20 kr. közép szerű 2 ft — kr. egy mmáza.

6. Takarmányszalma: legjobb 2 ft 20 kr., közép szerű 2 ft — kr. egy mmáza.

7. Alomszalma: legjobb 1 ft 20 kr., közép szerű — ft — kr., egy mmáza.

8. Fa: bűk 3 ft — kr., cser 3 ft — kr., szilfa 3 ft — kr., fenyő 1 ft 80 kr. egy köbm.

9. Hus: marha 52 kr., borjú 68 kr., disznó 48 kr., juh 32 kr.; disznószőr 62 kr., szalonna 58 kr., vaj 1 ft 20., olvasztott vaj 1 ft 50 kr. egy kilo.

10. Vegyesek: Borsesz 60 kr., tej 12 kr. fehér ó bor 30 kr., fehér új bor 20 kr., vörös ó bor 60 kr., vörös új bor 40 kr., ezet 6 kr., pálinka (szilva) 60 kr., sör 28 kr. egy liter.

11. Zűdség: Kel (Kohl) 14 kr., kalarábi (Khole-rabi) 12 kr., veres vagy csokorlepa 10 kr., sárga-vagy murekpepa 12 kr., vereshagyma 10 kr., fokhagyma 18 kr., czeller 16 kr., petrezselyem 12 kr., pastinák 12 kr., leves zölöség (Suppengrün) 12 kr., tojás drabja 3 kr. bors 1 ft 40 kr., paprika 1 ft 60 kr. kilogrammonként, paradicsom — kr., saláta, — kr., 100 ugorka — kr.

Vegyes közlemények.

— A magyar királyi államvasutaknak a legújabb hóviharak sulya alatt, a mint az abszolúte elháríthatlan volt, a szintén szennvedni kellett: december hónap utolsó betén a bevétel 10,103 ft-tal kevesebb, mint volt a mult év megfelelő időszakában (1886 decz. 24—31.) Mindazonáltal az 1887. évi összesbevétel 33,595,282 ft-ra rug s így az eredmény az 1887. év végén 408,885 ft-nyit jelentékeny összeggel kedvezőbb, mint volt 1886-ban. Az általános pangás jelen szomorú idejében mindig örvendetes jele az eredmény, hatalmas állami szállító intézetünk természetes fellend

VASUTI MENETREND.

Arad-Budapest				Budapest-Arad				Arad-Szegedi vonal.				Aradról Temesvárra									
Esem. von. délut.		Vegy. vonat reggel		Vegy. vonat este		Szem. vonat reggel		Vegy. vonat délut.		Szem. vonat este		Sz. v. reggel		V. v. délut.		Vegy. vonat reggel délut.					
Aradról	indul	12.31	6.20	9.17	Budapest m. á. v.	8.20	2.00	9.05	Arad (vend.)	indul	4.38	2.56	Szeged á. v. t. (vend.)	indul	3.27	2.15	Aradról	indul	6.05	5.48	
Sofronya	"	12.46	6.47	9.34	Ujzász	10.57	12.00	13.00	Szt.-Tamás	"	5.03	3.25	Szöreg	"	3.41	2.37	Vinga	"	7.29	7.16	
Kurtics	"	12.58	7.18	9.48	Szolnok	11.35	4.10	12.41	Pécska	"	5.21	3.50	Kis-Zombor	"	4.32	3.22	Aradról	"	9.08	9.02	
Lókósháza	"	1.14	7.50	10.07	Szajol	11.59	4.45	1.05	Batonya	"	5.48	4.26	Makó (vend.)	"	4.49	3.54	Temesvárról Aradra				
Kétegyháza	"	1.37	8.50	10.33	Mező-Tur	12.48	6.38	2.00	Tompa	"	5.59	4.34	Apátfalva	"	5.08	4.17	Aradról	indul	6.25	5.00	
Kigyós	"	1.51	8.35	10.49	Gyoma	1.20	2.41	2.41	Peregi-Major	"	6.10	4.51	Nagylak	"	5.29	4.44	Vinga	"	8.15	7.23	
Csaba	"	2.15	9.40	11.18	M.-Berény	1.46	3.12	3.12	Mezőhegyes	"	6.36	5.27	Csanád-Palota	"	5.46	5.03	Aradra	érk.	9.27	8.17	
M.-Berény	"	2.47	10.18	11.53	Csaba	2.37	3.58	3.58	Csanád-Palota	"	6.57	5.51	Mezőhegyes	"	6.27	5.41	Aradról Gyulafehérvárra				
Gyoma	"	3.19	10.52	12.31	Kigyós	3.50	4.48	4.13	Nagylak	"	7.14	6.13	Peregi-Major	"	6.43	5.57	Arad	indul	4.30	6.00	2.17
Mező-Tur	"	3.52	11.26	13.05	Kétegyháza	3.09	4.50	4.34	Apátfalva	"	7.34	6.37	Tompa	"	6.54	6.09	Glogovác	"	4.43	6.13	2.37
Szajol	"	4.36	12.00	13.39	Lókósháza	3.27	5.32	4.55	Makó (vendég)	"	8.02	7.10	Batonya	"	7.07	6.27	Györök	"	5.08	6.38	3.19
Szolnok	"	5.12	12.44	14.23	Kurtics	3.38	6.12	5.14	Kis-Zombor	"	8.20	7.29	Pécska	"	7.34	7.03	Paulis	"	5.21	6.51	3.43
Ujzász	"	5.58	13.28	15.07	Sofronya	3.56	6.34	5.28	Szöreg	"	8.58	8.21	Szt.-Tamás	"	7.49	7.21	Radna	"	5.40	7.10	4.05
Budapest m. á. v.	érk.	8.20	6.00		Aradra	4.10	7.	5.45	Szeged á. v. t. (vend.)	érk.	9.10	8.33	Arad (vend.)	érk.	8.15	7.50	Konop	"	6.07	7.37	

Hirdetések.

Az 1885. évi országos kiállításon nagy eredménnyel kitüntetett: **Verseny és kivitelképességért, nagyban termelés és fontos javításért.**

Rozsnyay Mátyás

gyógyszertára
s művegyészi laboratóriuma
ARAD, Szabadságtér 1-es szám.
A PO-HO

Chinából hozzánk származó gyógyszer rövid idő alatt Európaszerte híressé lett a orvosi körökben is feltűntetett keltett azonos hatalmas erejénél fogva, melylyel az eddigi gyógymódokkal a legtöbb esetben dacoló betegségek, mint migrain vagy főloldalú fejfájás ideges foglajás, fejszába, sőt még a gyomor-sáha és egyéb idegbajok is — vele gyorsan és kiváló sikerrel gyógyíthatók.

Használati utasítás: Ujhegygyel 1-2 cseppet kell dörzsölni a szerent, a mint az ideges fájdalom itt vagy ott mutatkozik erősebben, a homlokban vagy halántékon migrain esetében; az arczsonton arczsábanál; fejtetőn vagy tarkon egyéb fejfájásnál; az állkapozán ideges foglajás esetében, a gyomortájón gyomorzsábanál, vagy hystericus hányingerén.

A PoHo különben is igen illő essentia lévén a bekenet helyeken az ellilánást gyenge l... zgetés által elősegíthetjük, mi a hatást fokozza Mivel ellilánása közben a szemet könnyezésre ingerli, czélyszerű azt ilyenkor behunyni.

A legkomolyabb bécsi orvosi szaklap a "Wiener medizinische Wochenschrift" a PoHo felől következőleg nyilatkozik:

"A Po-Ho itt orvosi, valamint a közönség körében valószínűleg feltűntetett okoz. Hatása migrain, fejfájás és neuralgia esetében valóban meglepő, 1-2 csepp a fájdalom helyre bedörzsölve elegendő a fájdalom azonnali csillapítására. Ezen gyógyszer sokszoros tapasztalás után a legmelegebben ajánlható."

Ára egyes üvegeknek 55 krajczár.

30-2* Kapható Aradon:
Rozsnyay Mátyás,
gyógyszertárban
Szabadságtér 1-es szám.

Csak 3 frt 75 krba

kerül nálam egy felette osinos, kitűnő, másodperczekre igazított, éjjel magától világító

remontoir-alku inga-óra

Magától világító 3 1/2
Kijutott 3 1/2

két évi jótállás a helyes járásért

a legfinomabb bronzirozott érczetokban simaüveg patent-számpappal, mely éjjel holdfényzerület világít, a legjobb svájci utószekerezzel s egy harangkötő lármázó készülékkel, melyet bármily időben működésre lehet igazítani. Ez órák több bel- és külföldi kiállításon 9 arany és ezüst éremmel lettek kitüntetve. — Az elküldés utánvétel vagy az árnak előre való beküldése mellett falatáczkában történik.

a bécsi „zur Vindabona“ czégu bizományi és szállítási üzlet által

Zelinka Károly, III., Hetzgasse 33.

Legalkalmasabb ajándék!

Legfinomabb litografizott névjegyek,
(minden egyes darab selyempapírral beborítva)
100 drb 1 frt és feljebb.

Lengyel Lipót
lith. műintézet és nyomda
Arad, főtér 20., Arena-épület.

M. kir. államvasutak üzletvezetősége Aradon.
26346. szám.

Pályázati hirdetmény.
A m. kir. államvasutak Szeged állomásán levő pályavendéglő bérletére hirdetett pályázat eredményre nem vezetvén, arra ezennel új pályázat hirdettetik.

A bérlet 1888. évi februárhó 1-jével kezdődik és tart ezen időponttól számított három éven át, vagyis 1891. évi januárhó 31-ig

A bérleti feltételek a m. kir. államvasutak aradi üzletvezetőségenél I. osztályban a rendszeres hivatalos órák alatt megtekinthetők, esetleg kívánatra posta útján közöltenek, miert is ajánlattevőkről feltételeztetik, hogy azokat ismerik és egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadják.

Az 50 kros bélyeggel és „Ajánlat a szegedi pályavendéglő bérletére“ felirattal a bérleten ellátott ajánlatok 1888. évi januárhó 10-ének d. e. 12 óráig az alulírt üzletvezetőség I. osztályánál nyújthatók be.

Bánompenz fejében 200 azaz kétszáz o. é. frt készpénzben vagy állami letétekre alkalmas értékpapirokban 1888. évi januárhó 9-ik napjának déli 12 órájáig a m. kir. államvasutak aradi üzletvezetősége gyűjtőpénztáránál Aradon letendő.

Ezen feltételektől eltérő vagy nem a kitűzött határidőre beérkezett ajánlatok nem vétetnek figyelembe.

Az ajánlatok közt a választás szabádon, a bérösszegre való tekintet nélkül történik.

Aradon, 1887. december hóban.

A m. kir. államvasutak aradi üzletvezetősége.

Hirdetmény.

Alapszabályaink értelmében az igazgató-válaszmány f. hó 5-én tartott ülésében a következő számú részvények lettek kisorsolva:

107, 510, 708, 779, 1007,
1015, 1359, 2277, 2296, 2331,
2515, 2785, 2850, 2875, 3037,

mely részvények azonnal a társaság pénztáránál o. é. 100 frt készpénz és az élvezési jegyek kiszolgáltatása mellett beváltak.

Aradon, 1887. január hó 6.

Az aradi közti vasút- és téglagyár-részvénytársaság igazgatója:
Tenner.

2312—1887. tikvi. 8 1—1

Árverési hirdetmény.

A borosjenői kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajthatóan Tyuh Avram, mint Tyuh Stefan örököse agrári lakos végrehajtható szervenő elleni 348 frt 81 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajthatási ügyében az árverést Lele István által beadott utóajánlat folytán az 1881. 60. t.-cz. 187. §. alapján újból elrendelte, minek folytán a borosjenői kir. jbiróság kerületében fekvő s az Ágris községi 284. számú tijkönyvben Tyuh Stefan nevében álló egész ingatlan 1299 forintban megállapított kikiáltási árban az 1888. márczius hó 10. napján d. e. 10 órakor Ágris község házában megtartandó nyilvános árverésen a következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni, u. m.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígért nem tétetik, az árverelőnd ingatlan a kikiáltási áron alól is el fog adni, de azon esetben, ha az utó-ajánlattevő által tett 490 frt ígértnél magasabb ígért nem tétetik, még ha ő az árverésre meg nem jelenne is, az ingatlan általa megvételnek fog kijelenteni.

2. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát, vagyis 646 forintot — krajczárt készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. törvényczikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi novemberhó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényát szolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. jbiróság mint tlkvi hatóság irattában és Ágris község elöljáróságánál megtekinthetők.

Kelt Borosjenőn, a kir. járásbírósg mint tlkvi hatóságnál, 1887. nov. 12.

Rácskay,
kir. járásbíró.

Hirdetmény.

A vízjogi törvény (1885 évi XXIII. t.-cz.) 191. §-a értelmében felhívom a város területén létező, azon vízi művek és vízhasználati jogosítványok tulajdonosait, kik a jogosítványukra vonatkozó engedélyt, s illetve a 20 évi háboríthatatlan gyakorlat igazolását a 247—1887. sz. a. kibocsátott hirdetmény folytán f. évi november 15-éig nálam be nem jelentették, hogy 6 hónap alatt, vagyis 1888. évi június hó 1-ig (bezárólag) az engedélyért folyamodjanak, különben jogosítványuk elenyészettnek tekintetik s vízműveik felett a hatóság intézkedik.

Megjegyzetetik, hogy az engedély elnyerése céljából benyújtandó beadványok és egyéb iratok a vízjogi törvény 191. §-ának második bekezdése értelmében belyeg- és illetékmentesek.

A folyamodási kötelezettség minden hatósági engedélyre szoruló vízmunkálat tulajdonosára kiterjed, tehát önt zési, lecsapolási, ármentesítési, ipari vállalatokra, továbbá nyilvános és magán vízvezetésekre, nyilvános és magán csatornákra, védgátakra és zsilipekre egyaránt érvényes.

Salacz Gyula,
kir. tanácsos, polgármester.

Hirdetmény.

A közmunkaügyi 21550/631—1886. számú szabályrendelet 12. §-a értelmében azon czéltől tétetett az 1888. évre szerkesztett közmunka-összeírás december 21-től számított 15 napi közszemlére a városi adóügyi osztály I. számú helyiségébe, miszerint ezen idő alatt azt az érdekeltek betekinthevén, az ellen esetleges kifogásaikat akár e czélra nyitott jegyzőkönyvbe vétethessék, akár pedig közvetlenül a tanács-hoz benyújthatásák.

Erről Aradváros közönsége azzal értesítetik, miszerint a közmunkakötelezettség mennyisége ellen irányuló, a most kitűzött határidőn túl beadandó kérvények tárgyalatlanul fognak visszaadni.

Arad, 1887. évi december hó 17-én.

A városi tanács.

KWIZDA-féle

KÖSZVÉNYFOLYADEK
évek óta

a legkittünőbbnek bizonyult szer a
köszvény-, csúsz-,
és idegbántalmak ellen.

Jelenek bizonyult továbbá a főzomádások, az izmok és idegek feszessége, véraláfutások, zúzódások, s bőr érzéketlensége, továbbá a helyi górcsók (lábikragórok) idegfájalmak s hosszabb ideig tartó betétek által származott dagasztások ellen, főként pedig nagyobb fáradságok, és gyaloglások előtti és utáni erő-sodásra stb., valamint aggkorban beállott erőletlenedésnél.

Ára egy üvegenek 1 frt o. é.

Kapható:
Török József budapesti gyógyszerész köz-
lönlésségi főraktárának aradi fiókjában

RING LAJOS,
„Anzjalhoz“ cz. gyógyszertárban Aradon, Asztalos-Sán-
777 7-12 dor-utca 1. sz.

